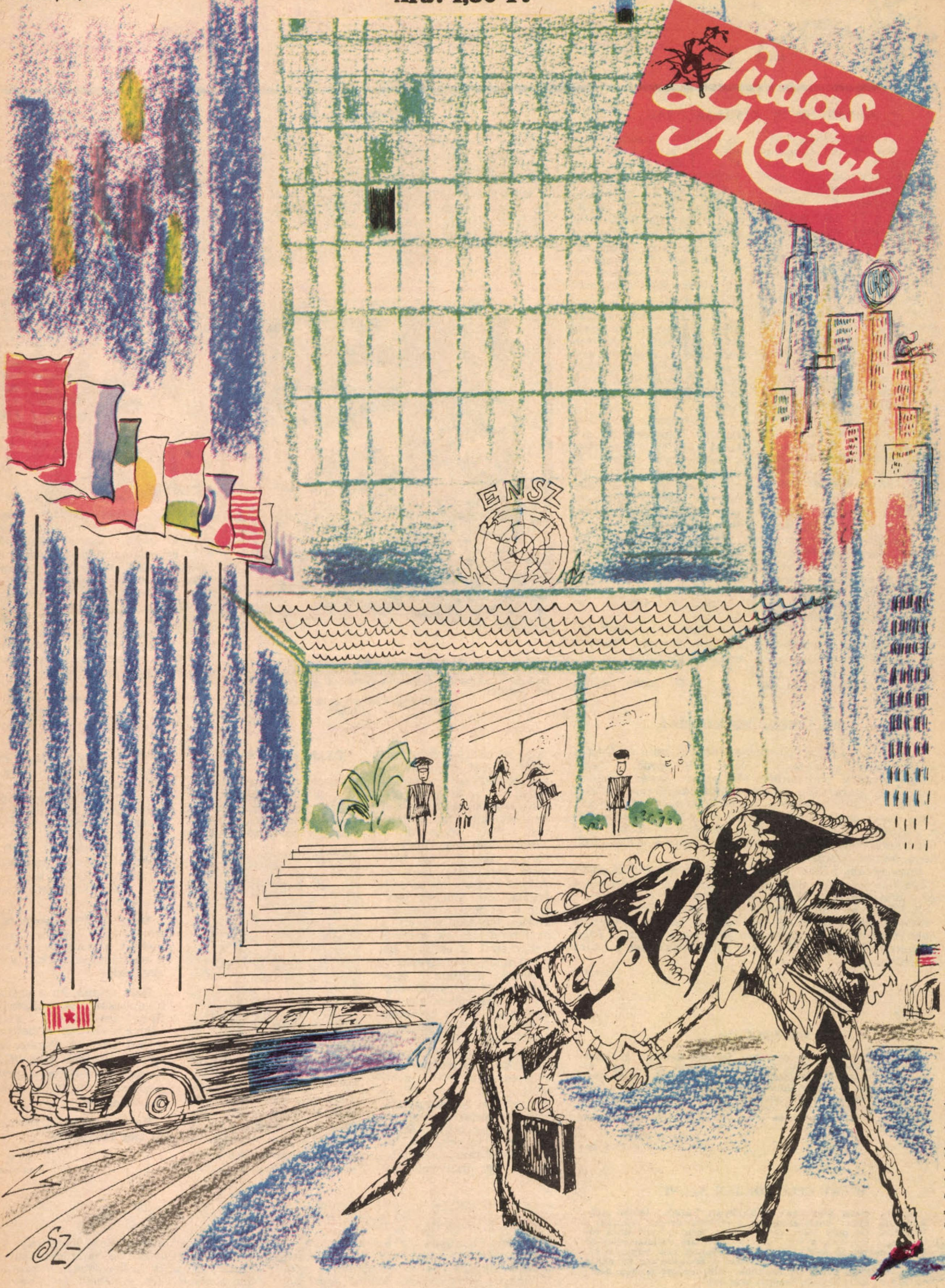
XXVI. évfolyam, 37. szám Ára: 1,80 Ft 1970. szeptember 10.

Ludas Matyi

AZ ENYHÜLÉS JELE – *Összejöhetnénk egyszer családostól is...*

KEDVES LUDAS!

KÖNNYÍTENEK A VÁSÁRLÓNAK...

Nem tudom, más hogy van vele, de én bosszankodom, ha rájövök, hogy a telefonszámlát már megint összekapcsolták valami hirdetéssel. Először mindig a körmeimmel kísérlem meg szétgyötörni, és csak ha már letörött a leghosszabbik, akkor megyek ki a konyhába késért, csendes imaszóval.

És először úgy tűnt, hogy e hónapban se lesz másként, mert olvasva a Lottó Áruház reklámcéduláját, nem hatódtam meg rögtön. Mert az elején az állt, hogy hűtőgép kapható náluk OTP-részletre, és mi a miénket már szerencsésen kinyögtük, továbbá, hogy a tévét díjtalanul hazaszállítják, és a mi jó öreg készülékünket a férjem már teljesen díjtalanul hazaszállította annak idején.

Midőn azonban, végigolvasva az egészet, arról is értesültem, hogy mosógépek, parkettkefék, zenegépek, gázkonvektorok, csillárok telefonon is megrendelhetők, akkor már elismerően csettintettem a nyelvemmel. Ez már döfi!

Mert mi volt a helyzet evvel például minálunk is? Az volt, hogy leszaladtam — mondjuk — tejért meg kelkáposztáért, és az öt emelet visszamászása után jöttem rá, hogy egek, hisz a fekete paszta is kifogyott!

Most viszont ezen kellemetlen állapot megjavult. Mert most, ha csak a konyhaszékre ráomolva jövök rá, hogy elmulasztottam az őszibarackhoz egy kis zenegépet vásárolni, akkor csak egy telefon és kész.

El is képzeltem rögtön, hogy hogyan megy majd ez a telefonálás. Csak feltárcsázom a megadott számot, s máris megkérdi egy kellemes hang, hogy mi kéne? Mire válaszolom neki:

— Kedvesem, valami csillárt küldessen fel nekem! Teljesen mindegy persze, hogy milyet. És csomagoltasson hozzá némi zenegépet meg valamennyi gázkonvektort is, ne szaladgáljanak odavissza üres kézzel!

És ha azt javasolja netán:

— A kedves vevő személyesen is kiválaszthatja!

Akkor én élénken azt felelem:

— Nem, nem! Mert akkor mi értelme lenne a telefonrendelésnek?

G. Szabó Judit

RAJZSZEG

Hetek óta hiába keresek a boltokban hazai gyártmányú rajzszeget. Legutóbb a háztartási boltban kaptam volna rajzszeget, de csak külföldit. Annak viszont háromszor annyi az ára, mint a hazai gyártmányúnak. A minősége viszont nincs háromszor olyan jó. Nekem eddig nagyon megfelelt az olcsóbb, hazai fajta is, ez után is megfelelne, ha kapni lehetne!

Végh Imréné
Budapest

MÉLTÓ AZ ARANYKUKÁRA!

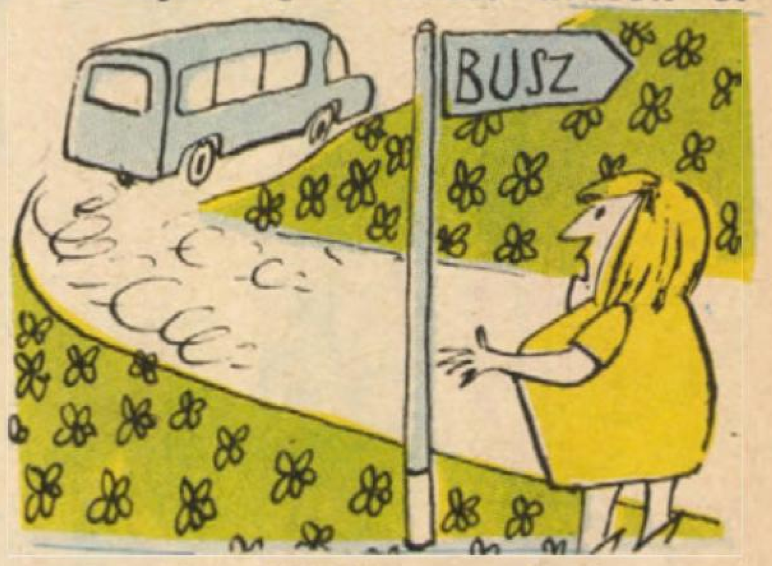

Több ilyen szeméthalom ékesíti a két ház udvarát, immár június óta. Úgy érezzük, a VII. kerületi Ingatlankezelő Vállalat méltán megkaphatná ezért az Arany Kuka-díjat!

A Murányi utca 36. és 38. számú házak lakói

KIRÁNDULÁS HELYETT BOSSZÚSÁG

Nemrégiben fel akartuk keresni a csurgóiak kedvenc kirándulóhelyét: Ágneslakot. Sajnos, a csurgónagymártoni autóbusz — amivel utaznunk kellett volna —, késett egy órát, így már nem volt érdemes elutaznunk. Másnap korán keltünk, hogy a 6 óra 45 perckor induló autóbusszal el tudjunk indulni. Porrogszentkirály felől érkezett is egy autóbusz, de nem állt be rendesen a megállóba: meglapult egy másik busz mögött. Miután utasai leszálltak, levették a tábláját és a kocsi üresen el-

ment. Azt hittük, garázsba vagy javítóba viszik, mert táblát nem láttunk rajta. Később kiderült, hogy ez volt az a járat, amivel el kellett volna mennünk. Tudom, hogy ez nem nagy ügy, de az ilyen apró bosszúságok elkedvetlenítik az embert. Talán nem lett volna olyan nagy dolog kitenni az autóbuszra egy táblát, hogy hová megy, vagy egyetlen mondatban közölni a hangszórón: az autóbusz Csurgónagymártonba indul!

Szabó Ilona
Csurgó

HOVÁ MENJÜNK MOZIBA?

Valamikor régen az olyan kis mozik is, mint az Odeon, a Damjanich, az Orient, a Roxi, a Bodográf, a Vesta, önálló plakátot nyomtattak. Ma nagyon kevés mozinak van saját plakátja, a Fővárosi Mozgóképüzemi Vállalat „Hová menjünk moziba?" feliratú hirdetményeiből is nagyon kevés van az utcán. Hosszú ideig kóborolhat valaki a városban, míg egy-egy ilyen plakátra rábukkan, s a nagy keresgélés közben sokszor el is megy a kedve attól, hogy moziba menjen.

Hogy néhány példát is említsek: nincs moziplakát olyan forgalmas helyeken, mint az Emke-aluljáró, a hidak pesti és budai hídfői, a Keleti pályaudvar, vagy a Déli.

A FŐMO bizonyára szeretne több nézőt becsalogatni a mozikba. Ehhez az is kellene, hogy jobban tájékoztasson bennünket arról, hol és milyen filmeket láthatunk. Több és feltűnőbb műsorplakátokkal kellene gusztust csinálni a nézőknek!

(g-os)

MEGÍGÉRTÉK...

Még a múlt év novemberében ígéretet kaptunk a Ludas Matyi hasábjain a XIV. kerületi Tanácstól arra, hogy az Elektromos Művek sürgősen kijavítja az általa megrongált járdaszakaszt a mi utcánkban. Ígéretüket eddig még nem teljesítették, ezért tesszük szóvá ismételten a panaszunkat, s kérjük: lehetőleg a rossz idő beállta előtt javítsák ki a járdát. Egy év alatt igazán be lehet váltani egy ilyen aprócska ígéretet!

Baltazár József
Bp. XIV., Czobor utca 50.

MIÉRT KELL SORBAN ÁLLNI?

Hosszú sorok kígyóznak a Sütőipari Vállalat békési pékáruboltja előtt: háziasszonyok, gyerekek, öregek várnak a kenyérre. De nem azért, mert kevés a kenyér. Szó sincs róla! Azért kígyózik a sor, mert a Sütőipari Vállalat nem ad elég kenyeret az ÁFÉSZ boltjainak: termékeinek nagyobb részét a saját boltján keresztül szeretné értékesíteni. Ez nekik lehet, hogy jó üzlet, de azoknak, akik emiatt sorban állni, várakozni kénytelenek, cseppet sem az!

Hevesi Kálmán
ker. oszt. vez.
Békés és Vidéke ÁFÉSZ

CSAK EGY CSEKK...

Mint ahogy az egy rendszerető autótulajdonoshoz illik, a II. félév közeledtével a kötelező *biztosítást* és az *adót* igyekeztem befizetni. Ez azonban nem olyan egyszerű. A postán közölték, hogy a bianco csekken való befizetés megszűnt, csak az Állami Biztosító és az adóhivatal által kiadott csekken lehet fizetni. Ilyen befizetési lapokkal viszont ők nem rendelkeznek, azért el kell menni az említett hivatalokhoz, személyesen.

Bátran nyúltam a telefonhoz egy könnyebb megoldás reményében, gondolván, hogy így is beszerezhetem a kötelességem teljesítéséhez szükséges papírokat. A kerületi adóhivatal két nap múlva késségesen teljesítette is a kívánságomat. Az Állami Biztosítónál is megígérték, hogy küldenek csekket, de egy hónapig hiába vártam az ígéret teljesítésére. Ismét felhívtam őket telefonon. Egy tisztviselő közölte, hogy nagyon sajnálják, de a kért csekket nem tudják postázni. Azonnal felajánlottam, hogy beküldök egy nevemre megcím-

zett borítékot, bélyeggel ellátva. A válasz nagyon barátságosan, de elutasítón hangzott: ne fáradjak, mert még így sem teljesíthető a kérésem. Ha nem érek rá bemenni a csekkért, küldjem be érte a szomszéd nénit. Nem akartam bosszantani a tisztviselőt és megkérdezni: ha nincs szomszéd néni, mitévő legyek? Így egy ennél okosabb tanácsadásra próbáltam bírni, ami végül is sikerült. Elárulta, hogy a sok bosszúságot okozó csekket bármelyik Á. B.-fióknál megkaphatom, nem feltétlenül fontos a lakóhely szerinti fiókhoz fordulni.

Mire végül is sikerült beszereznem a szóban forgó csekket, a biztosítási összeg a késedelmi pótlékkal megemelkedett.

Nem ártana, ha a postahivatalokat is ellátnák ilyen csekkekkel, hiszen végeredményben a befizetés ott történik. Persze, az lenne a legjobb megoldás, ha az autótulajdonosoknak, automatikusan, félévenként megküldenék.

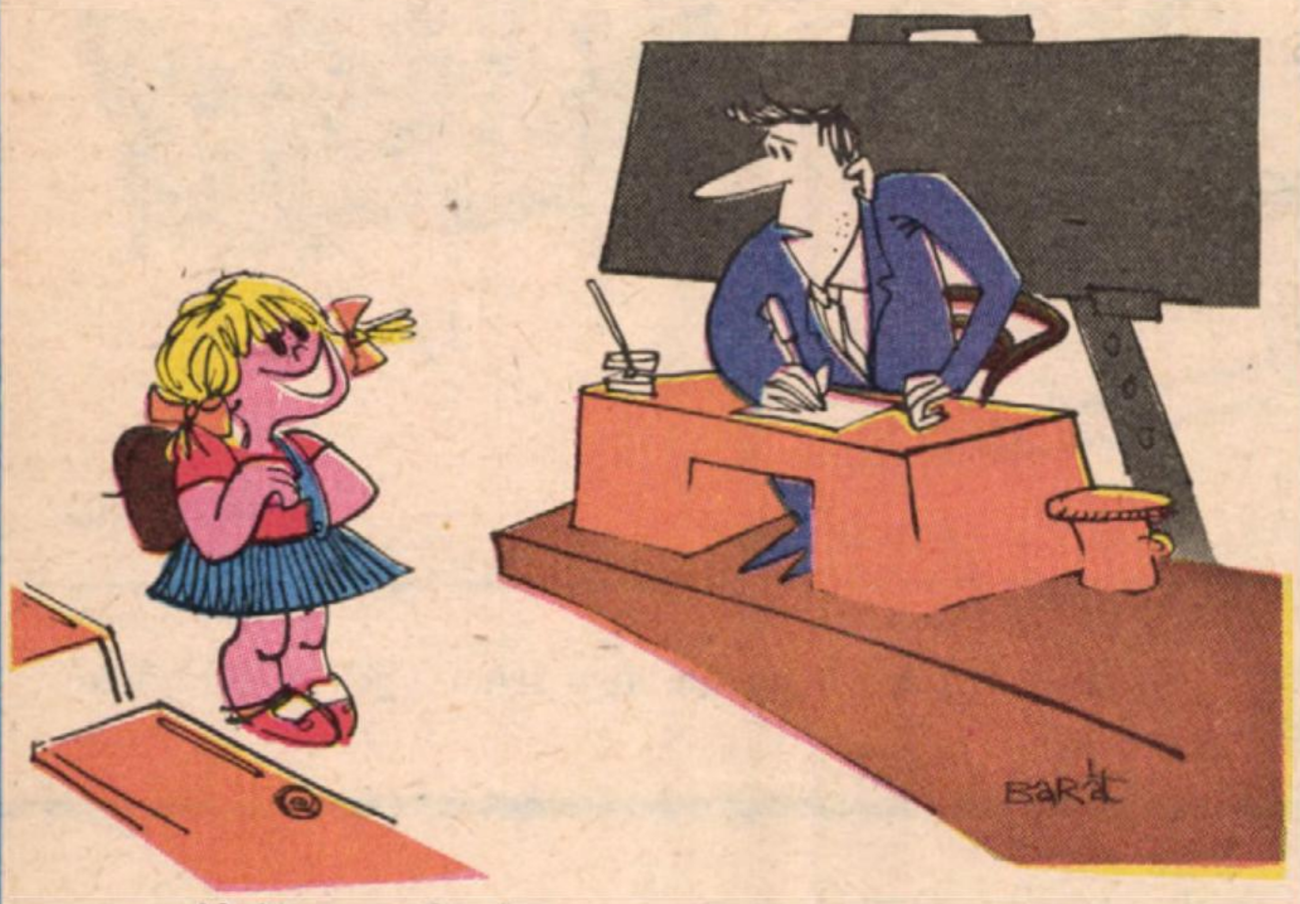
De ez túlságosan egyszerű megoldás lenne...

K. R.
Budapest

HELYESBÍTÉS

Lapunk augusztus 6-i számában, a „Levél nadrág ügyben" című cikkben szó esik egy vas- és edényboltról, ahol nagyon udvariatlanul bántak egyik olvasónkkal. Az eset, mint utóbb kiderült, nem a Fővárosi Vas- és Edénybolt Vállalat boltjában játszódott le, hanem egy másik kiskereskedelmi vállalat szaküzletében. A tévedésért elnézést kérünk.

KEZDŐDIK A TANÍTÁS

– Nahát, tanár úr, maga semmit sem öregedett!

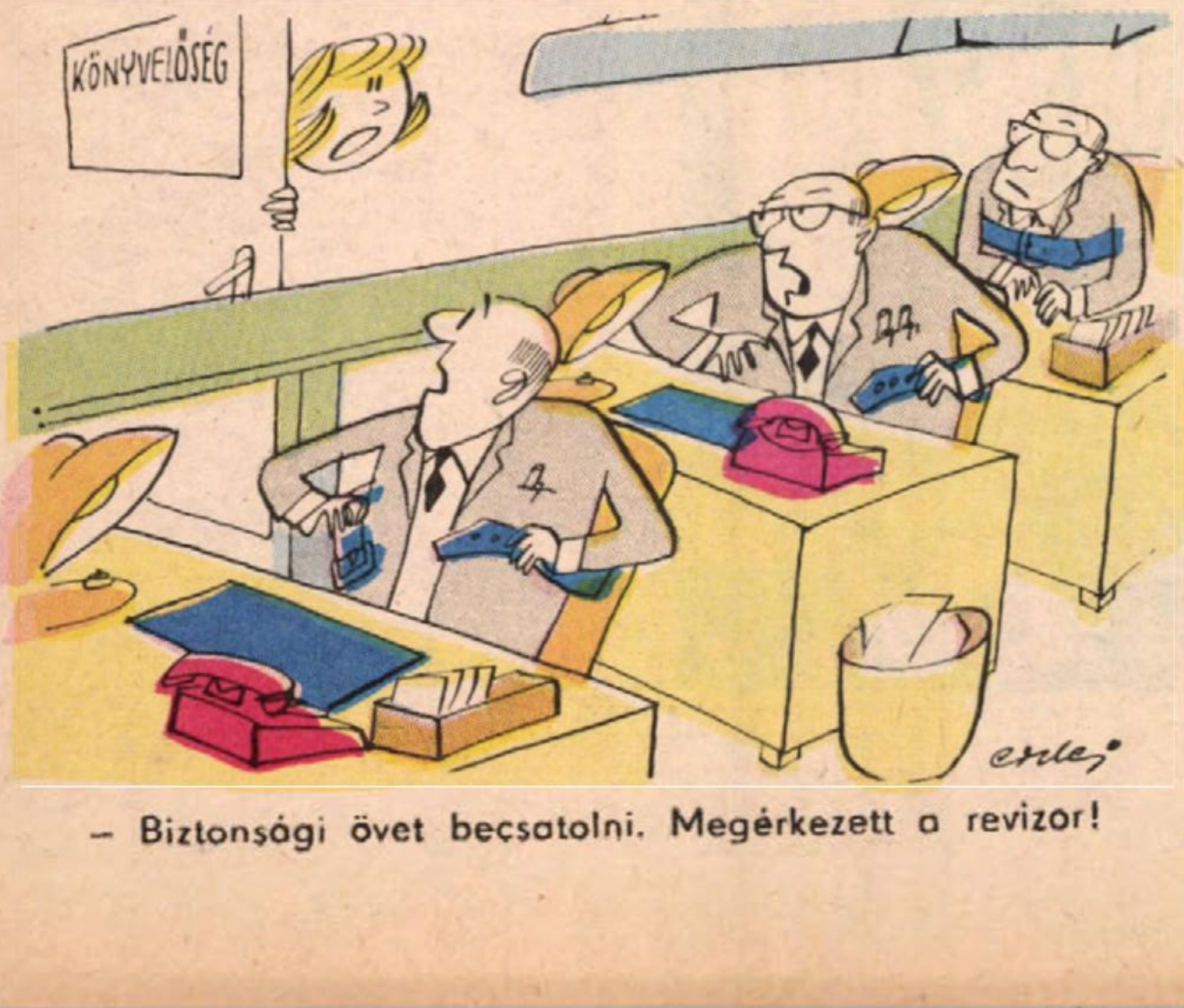
– Könyörgöm, legalább egyikük hagyja abba!

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Én analfabéta akarok lenni!

AZ ÉLET ISKOLÁJA

– Biztonsági övet becsatolni. Megérkezett a revizor!

A KEZDŐ

– Tessék mondani, elég lassan csinálom?

Gebin

Sokan kérdezik tőlünk, humoristáktól, hogyan jut eszünkbe minden héten valami új téma. Nos, nem mindig nekünk jut az eszünkbe, bármennyire pihentetjük is az agyunkat, hogy eszünkbe jusson. Nagyon gyakran a lapokban, illetékesek nyilatkozataiban, apró hírekben találjuk meg az ötletet.

Ilyen témára bukkantam a minap. Az egyik reggeli lapunkban olvastam, hogy az Ingatlankezelő Vállalat gebinbe adja ki a kisebb házak takarítását ott, ahol ez a probléma megoldatlan. „A házak takarítását akár diákok, vagy háziasszonyok is elvállalhatják, bizonyos anyagi ellenszolgáltatásért."

A hír olvasása közben eszembe jutott: mennyi humoreszket írtam a gebinesekről. Volt egy kis dolgozatom — ma már csak én emlékszem rá —, amelyben megírtam, hogy egy család — nagymama, férj, feleség, gyerek — azon izgul: sikerül-e a papának legalább tíz percig gebinesnek maradnia? Ez alatt a tíz perc alatt ugyanis — ha ügyes — meggazdagodhat. A humoreszk úgy végződött, hogy a papa nyolc perc után lebukik, és egy toronyórával tér haza, szerettei körébe. Ha még két percig sikerül kitartania a gebinben, megszerezhette volna a toronyórához való láncot is.

Ez persze szatirikus túlzás, de minden túlzásban van valami igazság. Gebinesnek lenni — ezt mindenki tudja — nem rossz üzlet. Éppen ezért felcsillant a szemem, amikor elolvastam az illetékes nyilatkozatát.

Én is lehetek gebines! Hurrá!

A gebinességhez — pláne, ha egy nagy forgalmú vendéglőről, eszpresszóról, borozóról van szó — nehéz hozzájutni. Ahhoz nagy protekció kell. Vagy ki kell érdemelni. Nem tudom, mivel, de ki kell érdemelni.

Ilyen lehetőség azonban kevés van, olyan ház viszont, ahol a takarítás problémája megoldatlan, annál több.

Végre egyszer én is hozzájuthatok egy gebinhez. A közleményben az áll, hogy diákok és háziasszonyok is elvállalhatják. Is. Tehát mások is. Én is.

Felvállalok egy kisebb házat gebinbe és rövid idő alatt megszedem magam, meggazdagodom. Ha ügyes vagyok. Bizonyos anyagi ellenszolgáltatást is kapok, de nem ez a lényeg. Ha egy gebines ügyes, annyit hoz ki az üzletből, amennyit csak akar. Néha még többet is. Nekem legyen mondva. Apád, anyád ide jöjjön!

No persze, mondják majd a szomszédok, az ismerőseim rám mutatva: ez megengedheti magának. Gebines. Van egy kis bérháza, ahol takarít. Van neki miből, dől hozzá a pénz és tudja, mit csinál ezért? Semmit. Néhányszor felmossa a gangot és a lépcsőházat. Na ja, ez egy mázlista! Gebinbe felvállalt egy bérházacskát és most kőgazdag. A takarításból szerezte a vagyonát.

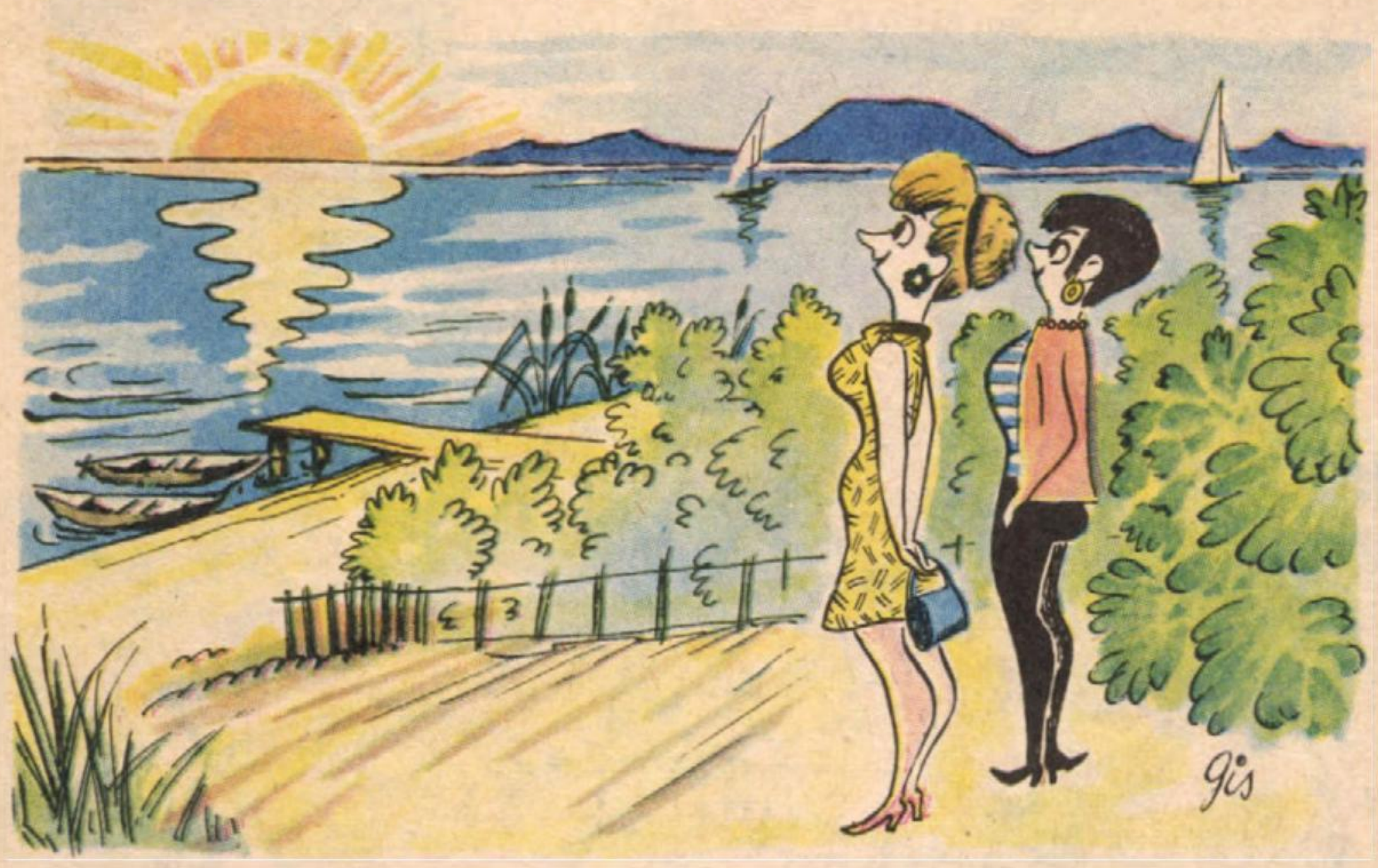
Mégsem vállalok gebinességet. Lebeszéltek róla. A családom szerint ügyetlen vagyok és semmi érzékem az üzlethez. Rám tehát ne számítsanak!

Mikes György

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

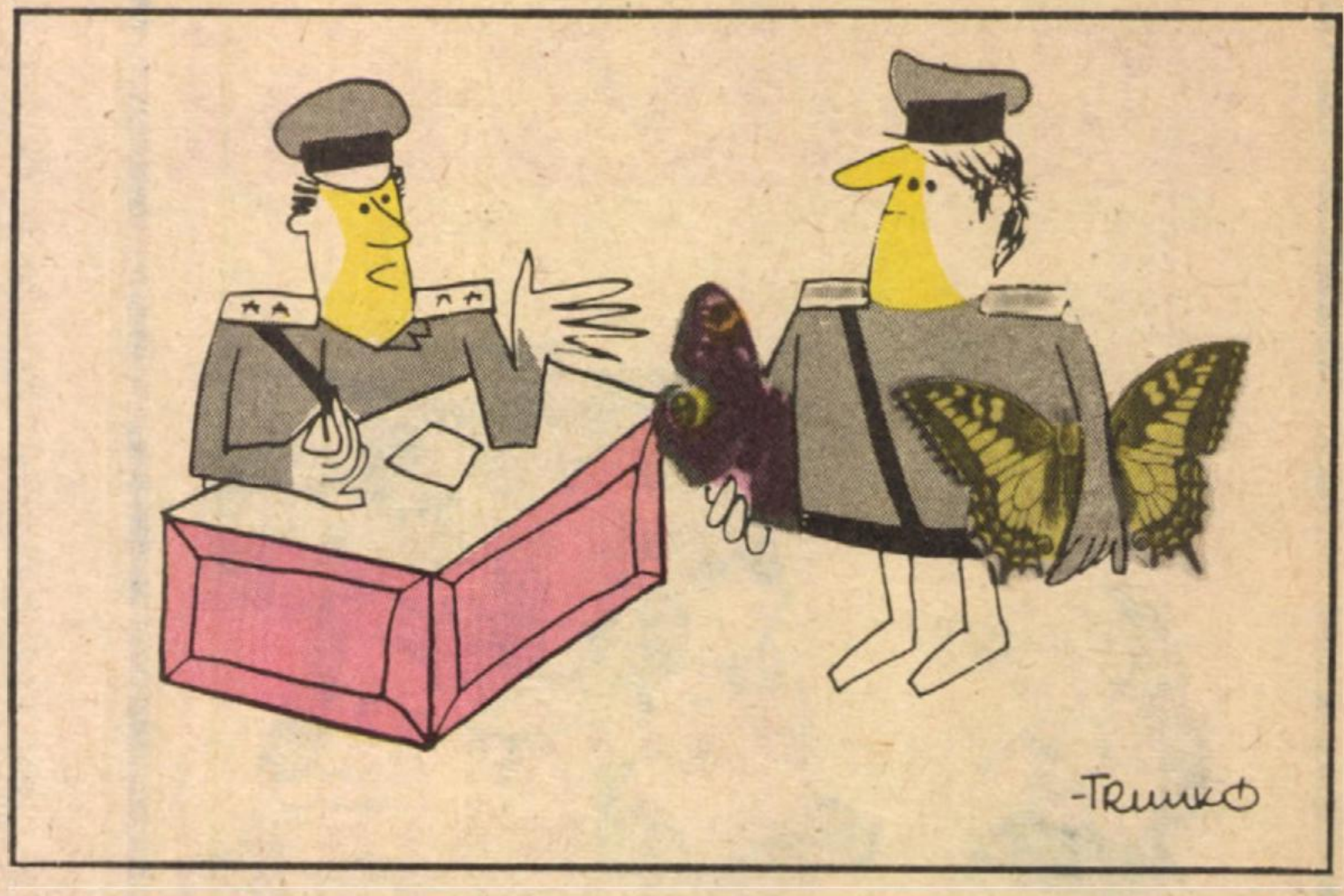

A BALATONNÁL

– Gyönyörű ez a naplemente. El tudnám nézni reggelig...

ÚJONC RENDŐR

– Az a helyzet, elvtárs, hogy én nem ilyen éjjeli pillangókra gondoltam...

Lehet 25%-kal több?!

Aminap egy határozott, de nem kellemetlen női hang így szólt hozzám a telefonba:

— Indokolatlanul megdrágítják a midit. Jól tenné, szerkesztő úr, ha fellépne az ilyen kísérlet ellen. Nem olvasta az újságban a nyilatkozatot?

— Hogyne olvastam volna — feleltem. — A midikabátok 25%-kal többe fognak kerülni a mininél, mert több anyag kell hozzájuk.

— És ezt ön elhiszi? — kérdezte a most már csodálkozó hang.

— Miért ne hinném el? Több anyag, több pénz. Ez csak egyszerű.

— De nem erről van szó. Maguk, férfiak nem értenek semmihez — rótt meg az én telefon-partnerem. — Remélem, nem sértődött meg?

— Á, dehogy! Edzett ember vagyok. Különben aligha lehetnék itt, ahol vagyok.

— Hát hallgasson ide! — mordult rám. — Amikor néhány évvel ezelőtt divatba jött a mini, úgy nyilatkoztak az illetékesek, hogy a mini nem lehet olcsóbb, mert az a 20—30 centi anyag, amennyivel kevesebb kell hozzá, nem számottevő. A szabás, a varrás, a gyári rezsi és egyéb költségek változatlanok maradnak. Erről persze nem tud semmit?

— Nagyon szégyellem, de nem tudok.

— De számolni csak tud?

— Az egyszeregyet, a köbreemelést, a százalékszámítást, de ezen túl semmit.

— Ez nekem elég. Felejtsük el, hogy annak idején nem vették figyelembe, hogy a minihez kevesebb anyag kell.

— Beleegyezem. Felejtsük el.

— Akkor tessék figyelni a számokat.

— Figyelem.

— Egy midihez harminc centivel több anyag kell, mint a minihez. Érti?

— Értem.

— Egy midi-kabáthoz tehát a mini két méter húsz centijével szemben két méter ötven szükségeltetik. Érti?

— Értem.

— Jó! Akkor vegyen, példaképpen a midihez, egy méterenként 300 forintos szövetet, ez esetben a harminc centiméter plusz mennyi többletköltséget jelent?

— Kilencven forintot.

— Brávó! Remekül számol. Vegyen még a midihez béléstöbbletként harminc forintot.

— Hozzávettem. Összesen 120 forint plusz.

— Mit gondol, egy ilyen szövetből készült női kabát, készen, mibe kerül?

— Gondolom, 1200 forintba.

— Jól gondolja! Az 1200 forintnak a 120 forint hány százaléka?

— Az annyi mint... annyi mint... 10 százaléka.

— Na látja, szerkesztő úr, itt van a kutya elhantolva. A 10 százalékból egyszeribe 25 százalékot kalkulálnak. Az én terhemre... 120 forint helyett 300-at!?

— És a szabás, a varrás, a gyári rezsi és az egyéb költségek?..

— Az éppen úgy változatlan marad, mint a mini kalkulációjánál volt.

— Akkor legyen meggyőződve, asszonyom, nem fogják 10 helyett 25 százalékkal felemelni a midikabátok árát.

— Nagy a csábítás. Magasabb ár, nagyobb haszon, több nyereségrészesedés és prémium...

— Nem gondolja, hogy esetleg tévesen jelent meg a lapokban a nyilatkozat?

— Ez aligha hihető. Maga a vezérigazgató nyilatkozott így.

— Esetleg tudna még egy-két konkrét érvet mondani?

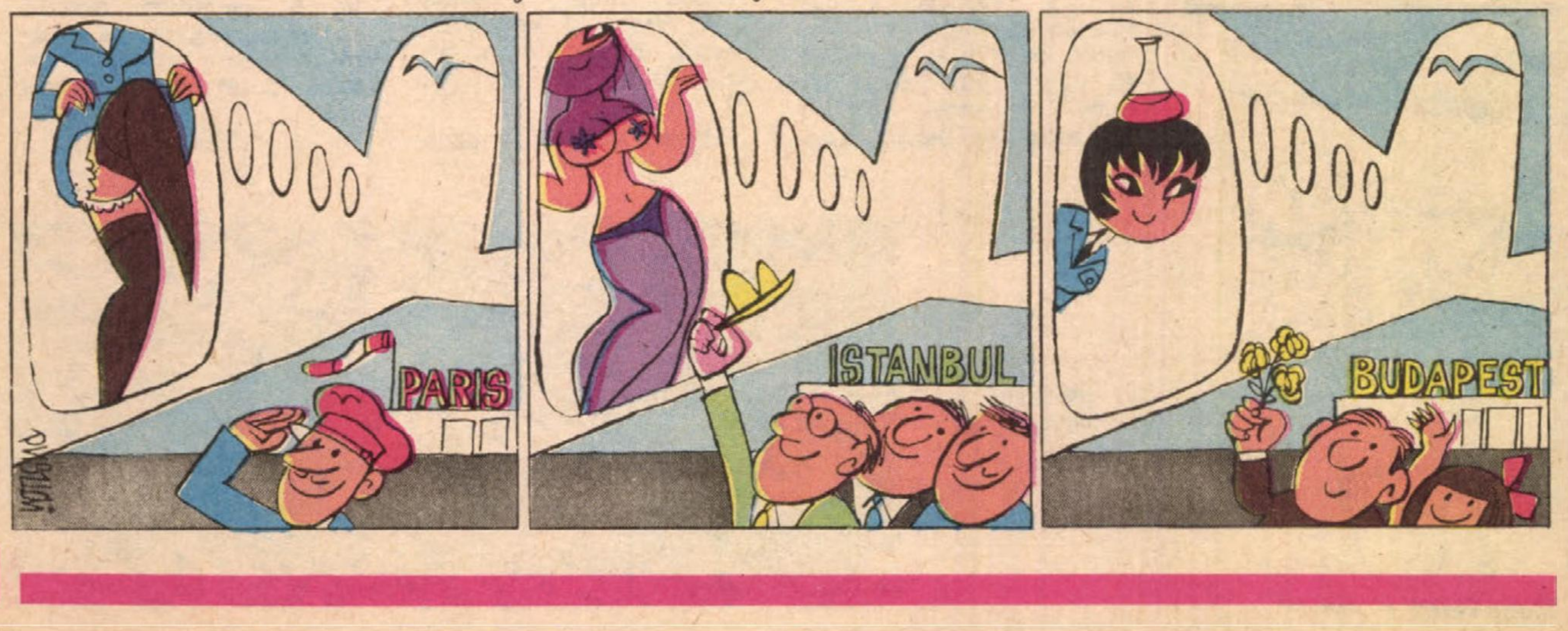
— Mi az, hogy tudnék? Máris mondom: egy ilyen homályosan indokolt áremeléssel súlyos csorba esik a nők egyenjogúságán.

— Meglepő ez a témától messzire eső érvelése. Lekötelezne, ha megmagyarázná.

— Semmi sem egyszerűbb ennél. Ön is jól tudja, hogy manapság már nem a férfiak viselik a nők öltözködésének költségeit...

Földes György

JUCIKA, a stílszerű légikisasszony

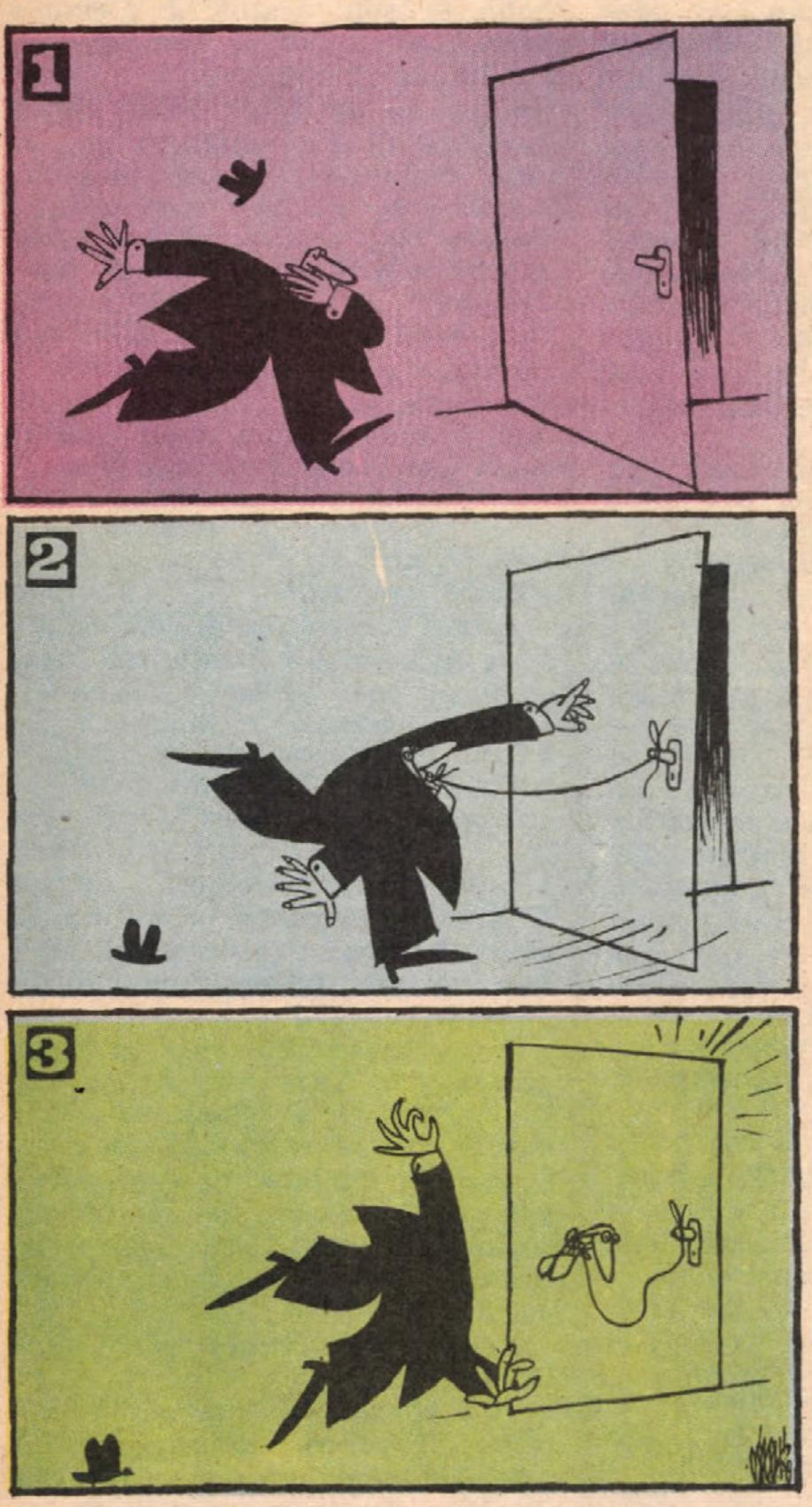

RENDŐRFŐNÖK MINT BETÖRŐ

Az „International Herald Tribune” érdekes esetről számol be. A texasi San Marco rendőrfőnökét, Wayman Allen Dialt tetten érték betörés közben. Dial beismerte bűnösségét, s azzal védekezett, hogy azért tört be, mert nagyon kicsi a rendőrfőnöki fizetése, mindössze 595 dollár havonta. A bíróság nem méltányolta Dial igényét erre a sajátos másodállásra, és öt évi börtönre ítélte a most már volt rendőrfőnököt.

Az mindenesetre bebizonyosodott, hogy pandúrból lesz a legjobb betyár.

MAKACS FOG

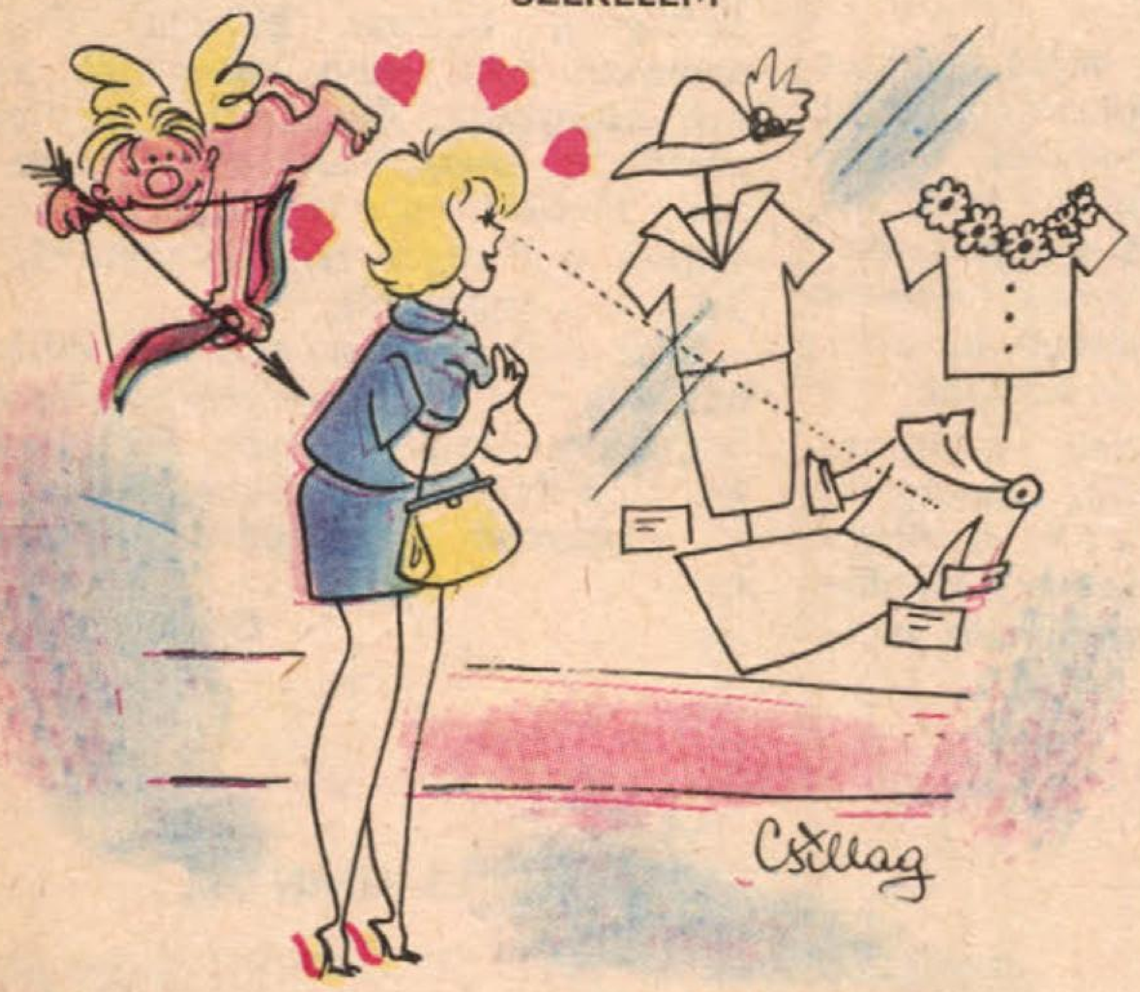

ŐSZI CSÚCSFORGALOM IDEJÉN

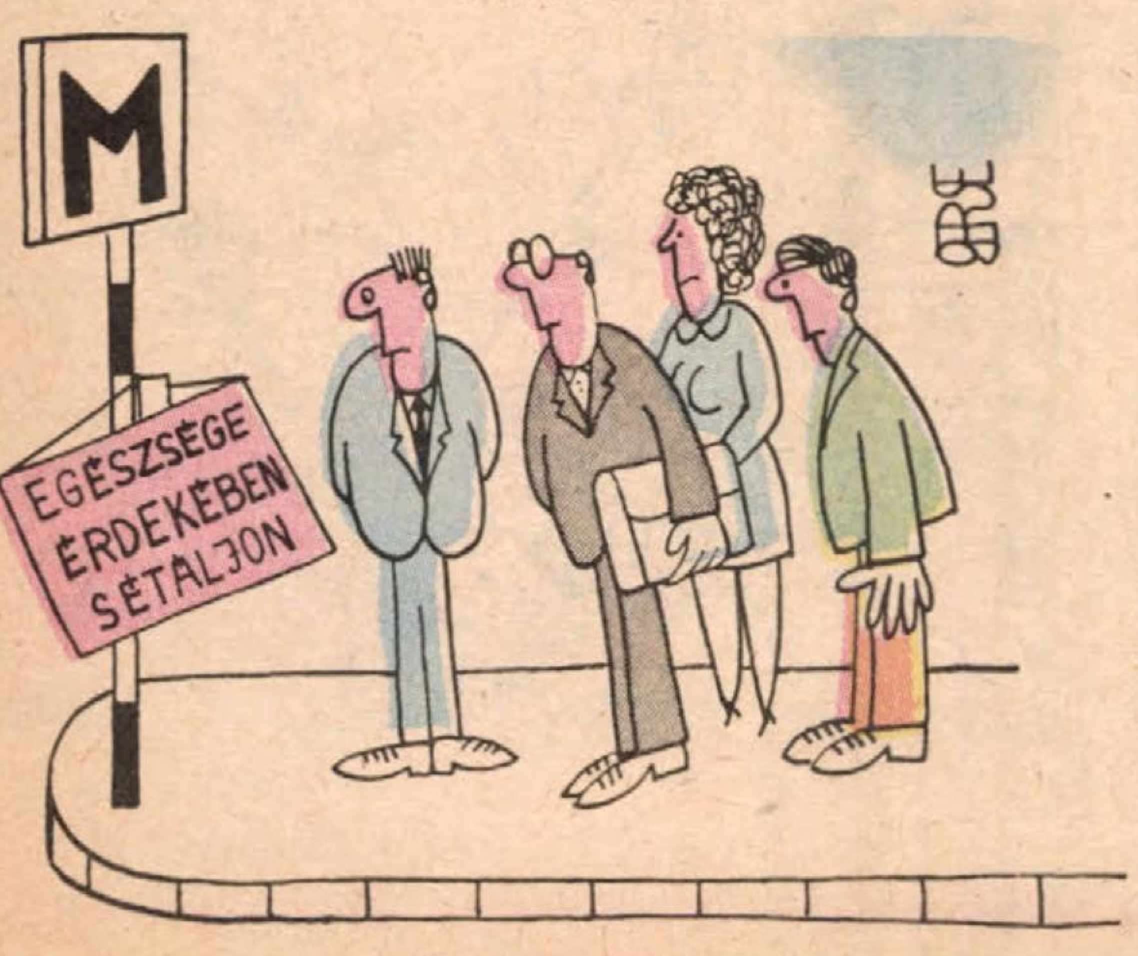

– Szivikém, ne! Meglátnak a vasutasok!
– Ugyan, ki ér rá ilyenkor ide figyelni!

SZERELEM

RITKA JÁRAT

hadd Kocogjon ő is!

Kedves Illetékes Szerv! Őszinte meghatottsággal olvasom a villamoson és az autóbuszon hozzám szóló baráti jó tanácsodat, amelyben arra figyelmeztetsz engem, hogy kocogjak naponta tíz percet, mert evvel meghosszabbíthatom az életemet csekély tíz évvel.

Igazán megindít, hogy ennyire törődsz az én rongyos életemmel, hogy nem kímélsz sem pénzt, sem ötletet, hogy mindig ott vagy a fejem fölött, mint valami mesebeli őrangyal és a fülembe suttogod, hogy kocogjak.

Csak azt nem értem, hogy Te, aki ilyen kedvesen és önzetlenül törődsz velem, illetve mindazokkal, akik a BKV járművein utazunk, miért haragszol a többiekre... Én mesebeli emlékeimből úgy tudom, hogy az angyalok nem irigyek, hogy az angyalok nem tesznek különbséget ember és ember között.

Ezért nem értem, hogy Te, aki pedig — ráadásul — nyilván demokratikus angyal vagy, csak velünk, BKV-utasokkal törődsz és csak bennünket buzdítsz a kocogásra, holott mi amúgy is épp eleget kocogunk, sőt futunk, loholunk, trappolunk, spurizunk a megállóhoz, a megállótól, által az úton, aluljárón le-föl, hogy a többi

sportról: ugrás, függeszkedés, ökölvívás, júdózás, művészi torna stb. ne is beszéljünk.

Ugyanakkor ők, akik saját kocsijukon járnak, akiknek nem adatik meg a mindennapi rendszeres sportolás, ők... Velük mi legyen? Szerinted, ők... De miért?

Most jut eszembe, hogy egyes mesebeli angyalok csak az arra érdemes, jó embereket segítik. Lehet, hogy Te ezt a hagyományt követed?

Jó, jó, de honnan veszed, hogy ők nem jó emberek? Hidd el, nem méltó hozzád, hogy ilyen előítélettel viseltetsz irántuk, hogy bedőlsz a szóbeszédnek, az elvtelen pletykálkodásnak!

Felelősségem tudatában kijelentem, hogy az autótulajdonosok nálunk nem rossz emberek!

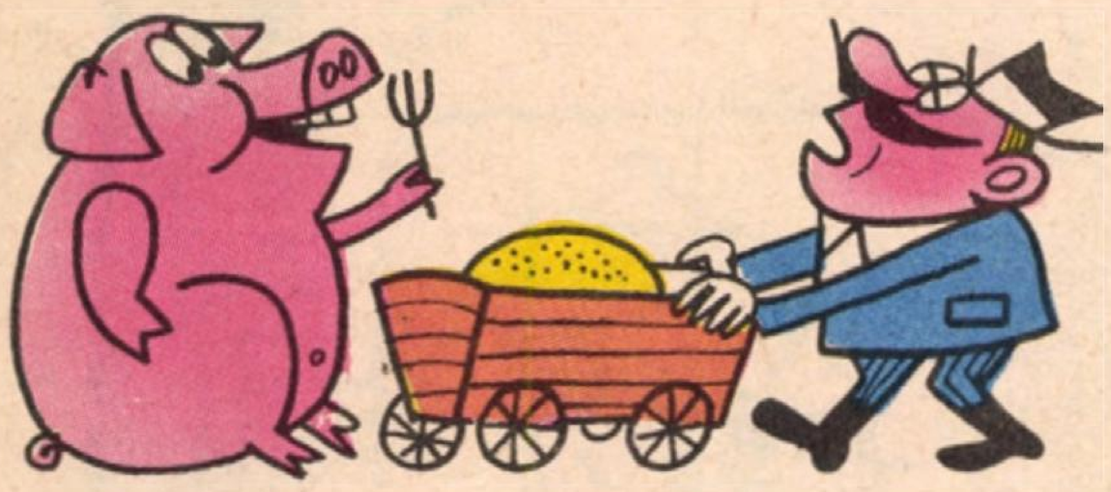
Törődj hát velük is! Szállj oda a benzinkútra, a belvárosi presszóba, az osztályon felüli étterem elé, de ne röstellj kiállni az utca sarkára sem, a közlekedési lámpa mellé és...

Van egy jó ötletem, javasold azt nekik, hogy „Kocogj át a zebrán naponta tízszer és tíz évvel tovább élsz!"

Talán akkor mi is tovább fogunk élni.

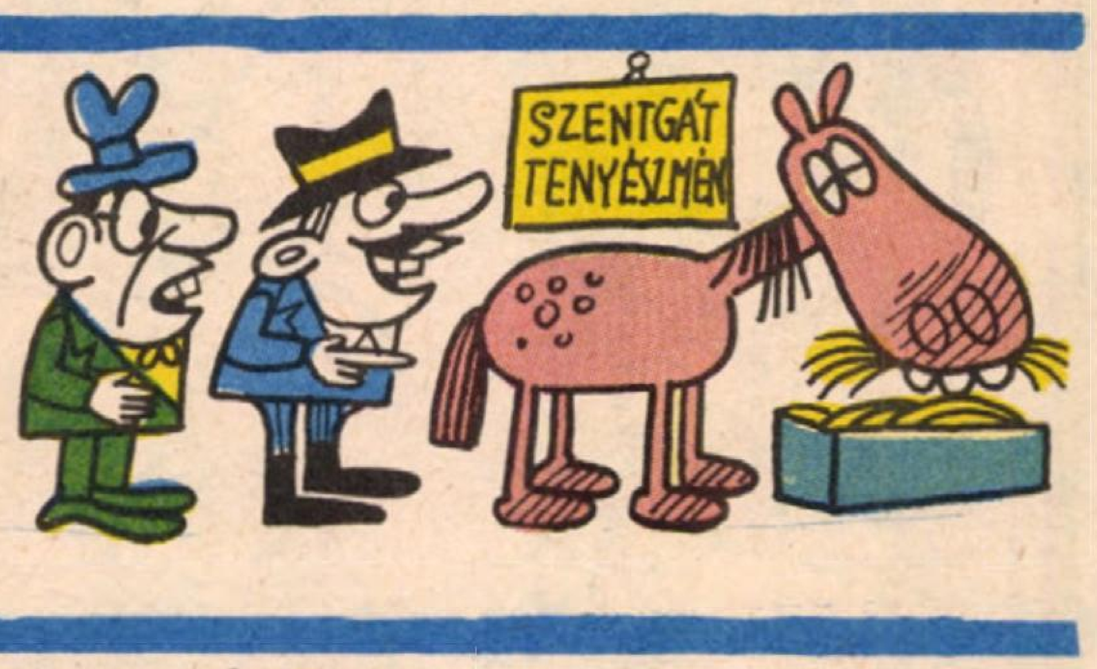
Kocogó üdvözlettel
Sólyom László

Vásári dolgok

KISKO, A MODERN SERTÉSETETŐ KOCSI

– Parancsoljon, a reggelije, szőr...

– Ettől a hideg vérű apaállattól számos elsőrangú csikó származik.
– Hát még, ha meleg vérű volna!...

MINTAFALUT MUTATNAK BE

– Fogadjunk, öregem, hogy ezek a mintafaluból valók!

JUTALOM A MILLIOMODIK LÁTOGATÓNAK

– Mondja már, lelkem, hányadiknál tartanak?

NEMZETKÖZI LOVASNAPOK

A rutinos kiállítás-látogató első útja valamelyik csárdába vezet, ahol megfelelő erőtartalékot szerez az óriási terület bejárásához. E célra kiválóan alkalmas a karcagi birkacsárda, ahol a finnyásabbak rájöhetnek: a birka legalább olyan jó étel, mint a csirke, és legalább olyan drága. Innen egyenesen vezet az út az egriek poharazójához, ahonnan — ha mértékletes az ember — még mindig egyenes úton indulhat el a sok látnivaló megtekintésére.

Egy ilyen kiállítás mindig a „leg"-ek seregszemléje. A nézők megcsodálják a legnagyobb őszibarackot, a legnagyobb dinnyét, a legnagyobb marhát és a legnagyobb disznót.

A legnagyobb marha ezúttal a belga Purina-cég óriási tehene, melynek belsejében véget nem érő emberfolyam kígyózik. Odabent az ember megláthatja, hogyan készül a tej. A kivilágított és magyarázó feliratokkal ellátott tehénalkatrészek láttán az ember elámul és rájön: a legegyszerűbb falusi tehén is bonyolultabb szerkezet, mint — tegyük fel — egy televízió. És ezután már jobban tiszteli Táblást, a kiállítás tehénsztárját, amely 100 ember évi tejszükségletét fedezi.

A sok tej után jólesik egy pohár bor a badacsonytomajiak poharazójában. Pedig még nincs vége a tejjel kapcsolatos szenzációknak. Működik a vásáron egy úgynevezett „Tejgyár". A tehénistállók mellé építették, és itt tényleg az a helyzet, hogy az egyik oldalon bemegy a széna, a másik oldalon kijön a tej, modern polipack csomagolásban. A néző tanúja lehet a folyamatnak, melynek során ügyes gépek végzik el mindazt, amit eddig fiatal lányok és asszonyok végeztek: a fejéstől a köpülésig. Érdekes lett volna kipróbálni, hogy a „Tejgyár" fordítva is működik-e: ha a másik oldalon bemegy a tej, kijön-e a széna az egyik oldalon?

Hogy feledjük a tejet, abban segít az abasári poharazó, ahol csak egydecis poharakban mérik a nemes nedűt, miután eme intézmény célja nem a vedelés, hanem a kóstolás. Persze, akinek gyenge az ízlelő képessége, az akár 10 egydecis poharat is üríthet.

Feltétlenül meg kell tekinteni a legnagyobb disznót, amely a borotai Egyesülés Tsz hírét öregbíti. Sajnos, a majdnem hatszázkilós sertésóriás napjai meg vannak számlálva. Kéményseprő ruhába öltözött árusok 2 forintért vesztegetik azokat a sorsjegyeket, amelyekkel mindenfélét lehet nyerni, de az egyik fődíj éppen ősertéssége. Már majdnem vettem egy sorsjegyet, amikor eszembe jutott, hogy amilyen szerencsétlen vagyok, még megnyerem ezt a hatalmas állatot, és aztán mit kezdek vele? Azt ugyan már hallottam, hogy egyesek a fürdőkádban tartották a malacot, de ennek a disznónak legalább három fürdőkád kellene, és ha családommal együtt napi egy kilót elfogyasztanánk belőle, akkor is két évig tartana. Márpedig állandóan nem lehet disznóhúst enni, mert ártalmas az egészségre.

Sokkal egészségesebb egy pohárka a gyöngyösiek borkóstolójában, ahonnan az ember elindulhat, hogy megtekintse a hatalmas bikákat, melyek közül az egyik legtekintélyesebb az alsótengelici illetőségű Heves. Nevét kiváló férfiúi erényeinek köszönheti. Most azonban nem heveskedik, hanem férfias nyugalommal viseli az őt méregető ezrek kíváncsiságát. Otthon sok száz tehén várja családtervezési okokból.

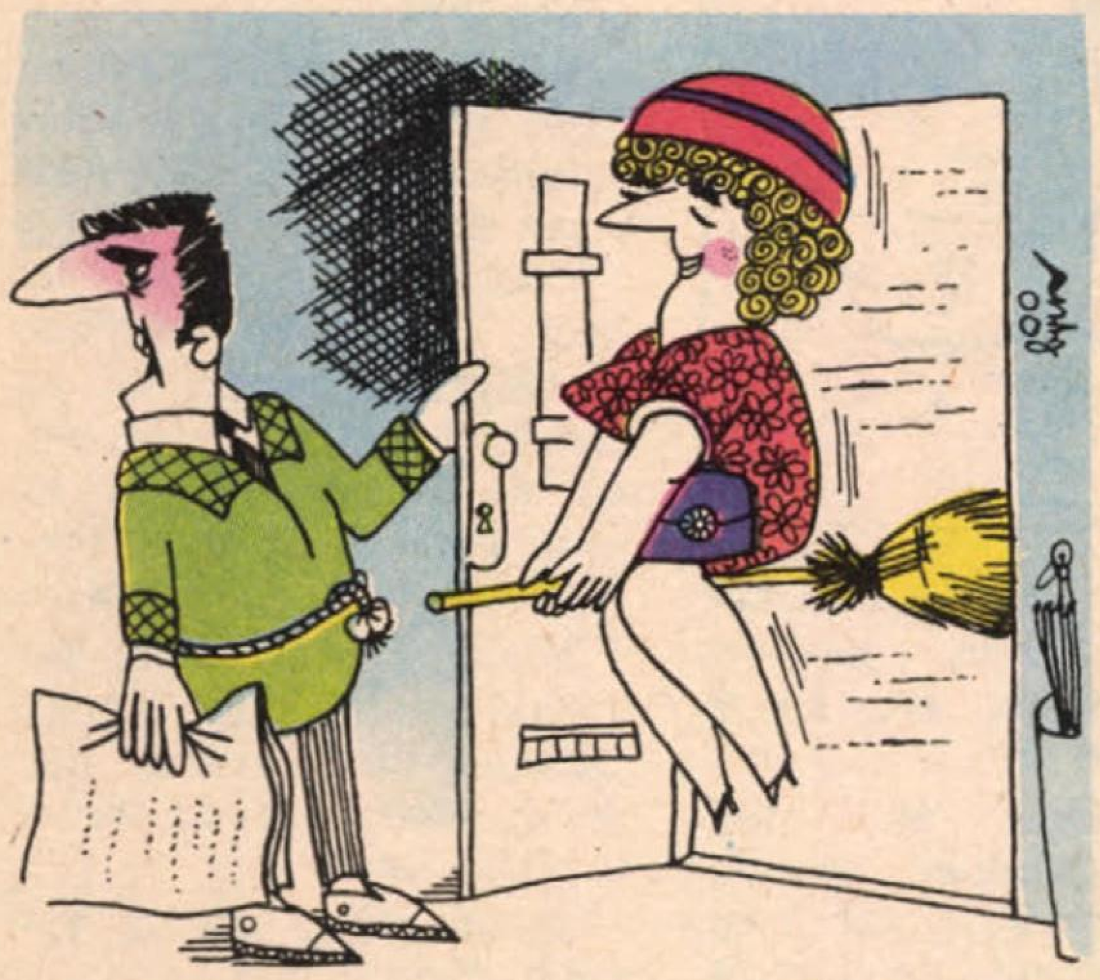
A legkeresettebb bika azonban nem Heves, hanem az Arany Bika, amely Debrecenből költözött ide. A híres étterem állandóan tele van. Itt találkoztam V. J. dömsödi gépkezelővel, aki a reggeli vonattal érkezett, betelepedett az Arany Bikába és innen vitték gyomormosásra.

A vásáron a Hírlapkiadó Vállalatnak is van pavilonja. Itt a 25 éves Szabad Föld gyermekrajz-kiállítást rendezett. A pavilon legnagyobb vonzereje mégis az, hogy időnként Buga doktor tart itt fogadóórát. Sajnos, amikor ott jártam, éppen pavilonon kívül volt, így senki sem akadt, aki lebeszélt volna, hogy alaposabban tanulmányozzam az abasári bor bukéját. Egyébként nem tudom, mi az a buké, így azt sem tudom, hogy volt-e a bornak bukéja. Ereje azonban volt, több, mint sok derék atyafinak. Ők azután túlharsogták a lovas bemutató hangszóróit, melyet már amúgyis túlharsogtak a Hangos Híradó rendkívül hangos hangszórói.

Este otthon nem akarták elhinni, hogy a „Megugrattak Hortobágyon a karámból egy csikót"... kezdetű dalommal a lovas bemutató izgalmas látványára emlékezem...

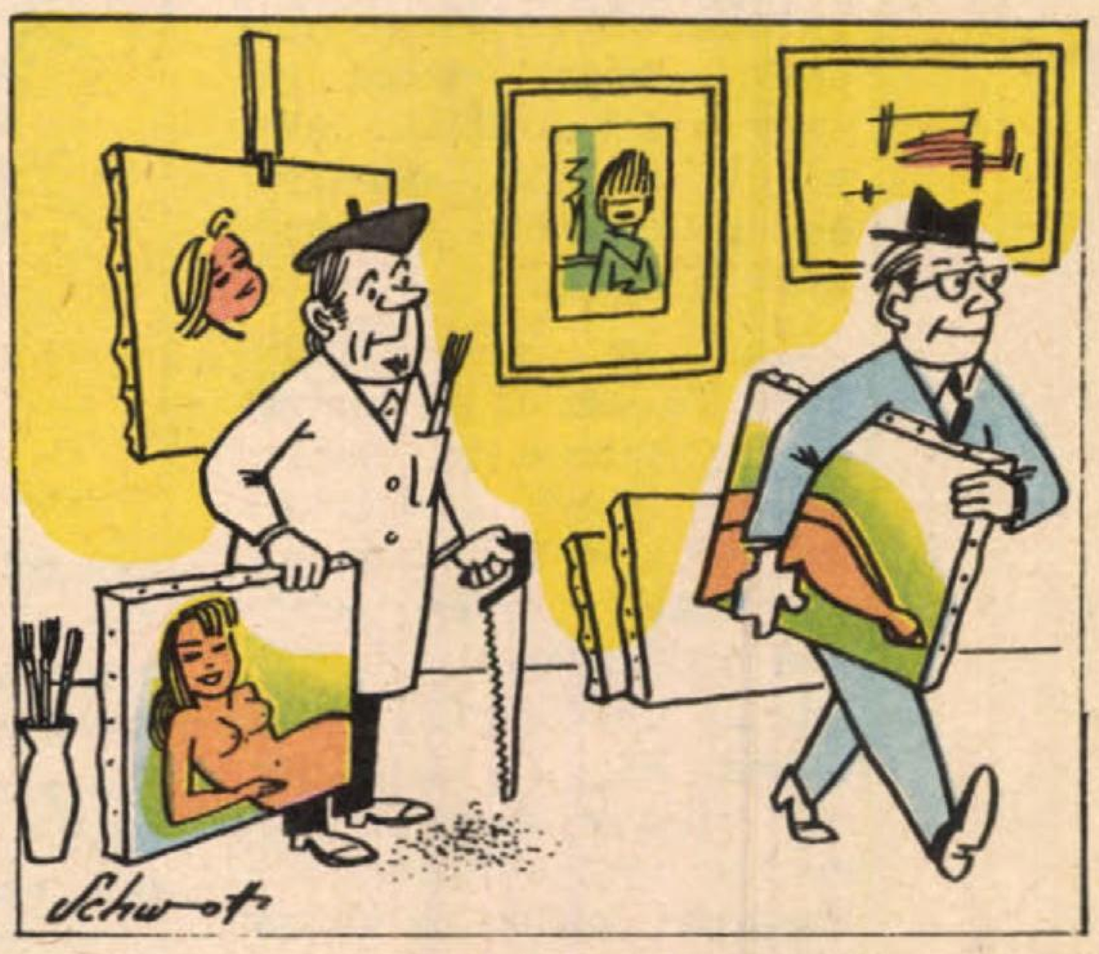
Ősz Ferenc

VÁRATLAN VENDÉG

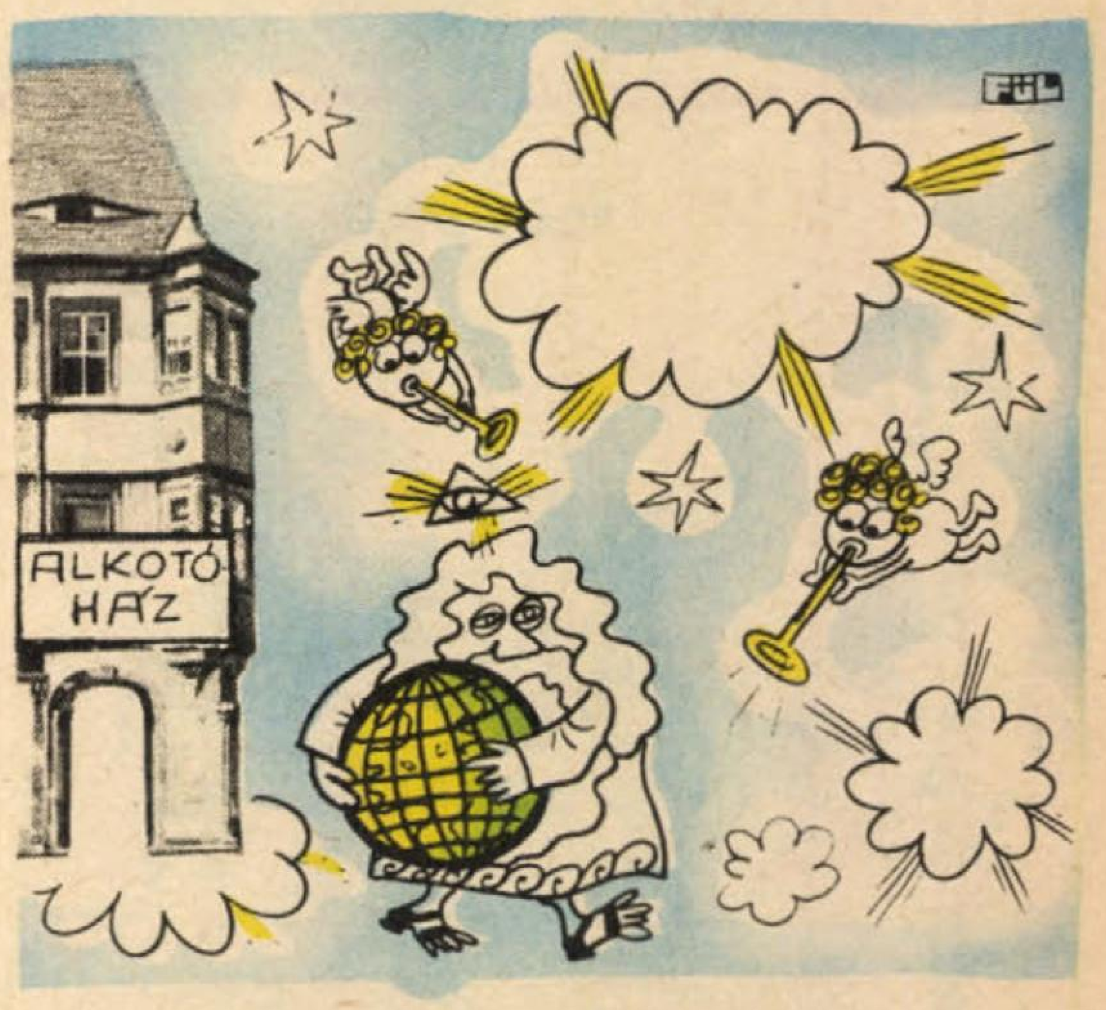

– A barátnőd jött, fiacskám!...

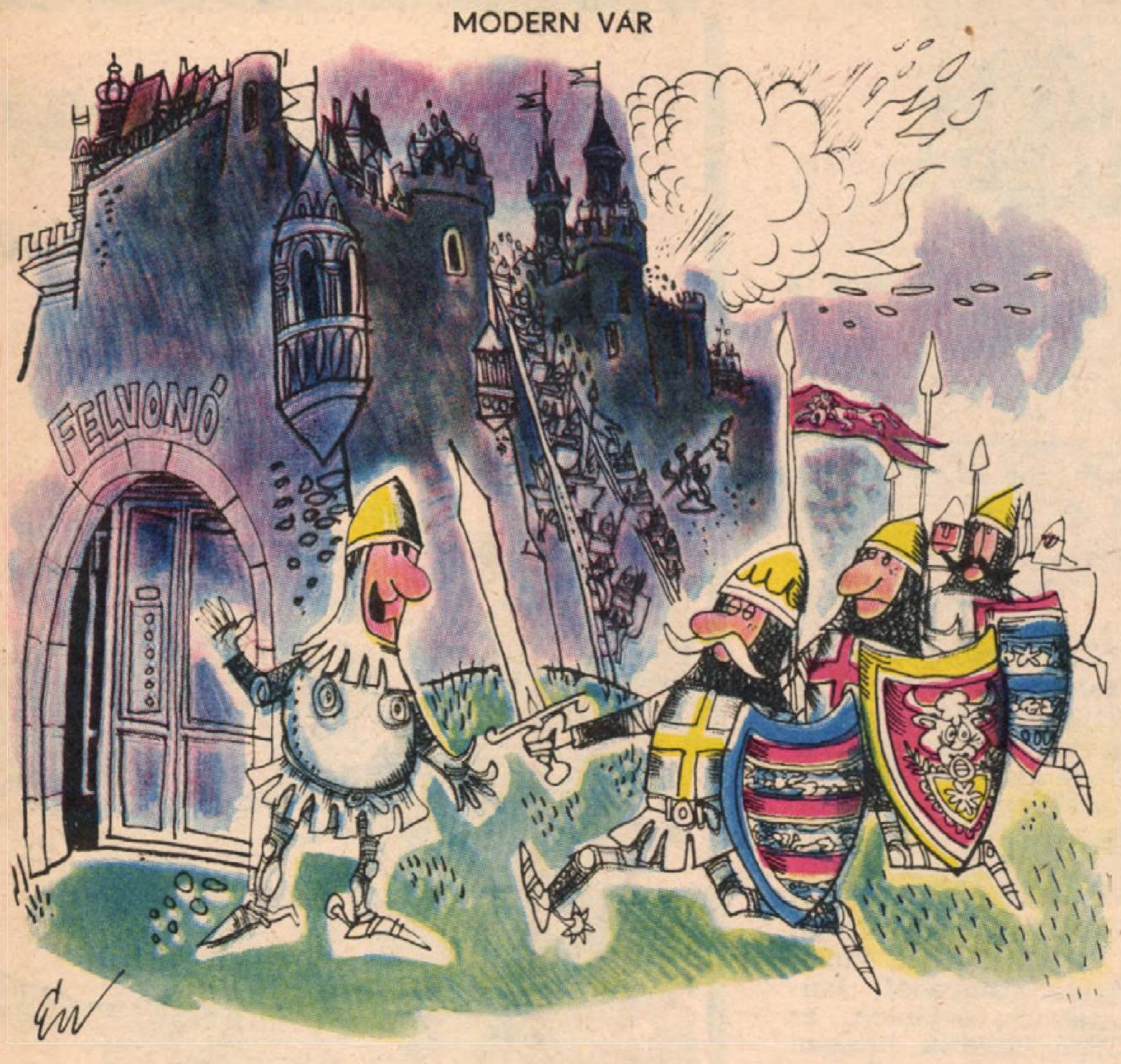
MINDENT A VEVŐÉRT

A TEREMTÉS UTÁN

MODERN VÁR

– Uraim, dollárért lifttel is felmehetnek!

A HALPIACON
(A londoni „Morning Star"-ból)

– Hogyan parancsolja, asszonyom, a halat? Mustárgázzal, atomszennyezéssel, ideggázzal vagy csak közönséges Diesel-olajjal?

ÜZLETI ÉRZÉK

ELŐRELÁTÓ VEZETŐ

– Nekem mindig a kezem ügyében van egy bűnbak!...

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

MŰTÉT

Dr. Umberstock, az operálókés virtuóz művésze, barátságosan intett a páciensnek:

— Foglaljon helyet!

Az elegánsan öltözött, kövérkés kis ember áhítattal bámult az orvosra:

— Nekem a legjobb helyeken ajánlották a doktor urat, mint a különleges gyomorműtétek legkiválóbb specialistáját.

— Istenkém, azért van még néhány kolléga... — mosolygott szerényen dr. Umberstock.

— Ugye, meg tetszik érteni, az ember nem szívesen veti magát egy műtét alá. De ha egyszer feltétlenül szükséges...

— Milyen jellegű beavatkozásról lenne szó?

— Kérem szépen, én egy úgynevezett nagymenő vagyok. A havi jövedelmem eléri a... Szóval, lekopogom, nincs okom a panaszra. Ehhez még hozzájön a mellékes, ami egyáltalán nem mellékes. Nyugodtan mondhatom: a nagykeresetű emberek közé tartozom.

— Gratulálok.

— Köszönöm. De nincs sok örömöm a pénzben. Ha összetalálkozom az ismerőseimmel, volt osztálytársaimmal, gúnyosan rám nevetnek és megkérdik: „Minek töröd magad? Minek az a nagy hajtás? Akármenynyi pénzed van, akkor is csak *egy* reggelit, *egy* ebédet, *egy* vacsorát tudsz megenni." Drága doktor úr, segítsen rajtam! Tessék nekem a gyomromat úgy...

— Ne is folytassa — szólt közbe az orvos. — Holnap reggel befekszik hozzám, és megcsináljuk a műtétet.

A múlt héten végeztem hasonló operációt egy slágerszerzőn, egy műanyagfeldolgozó kisiparoson, egy belvárosi ruhaszalon tulajdonosán. Ön, kedves páciens, néhány nap múlva tizennégy ebédet is megeszik egy ültő helyében. Vacsorára pedig elfogyaszt negyven tojásból rántottát, két kiló gyulai kolbásszal, amelyhez előre is jó étvágyat kívánok.

— Köszönöm. Rendkívül hálás leszek — nyögte a nagymenő és boldogan kitámolygott a rendelőből.

A VADONBAN

Közel a hegy csúcsához, a fenyveserdőben, halkan csobogó, hegyi patak mellett állt az erdőkerülő barátságos kis háza. István, a fiatal, jóvágású férfi éppen négy hónapja, hogy asszonyt hozott magával ide a rengetegbe. Egy este az erdőkerülő, hazatérvén a cserkészésből, fáradtan, éhesen nyitott be a kunyhóba. A kemencén jó illatú bableves fortyogott. Ám Edit, a szép fiatalasszony épp indulni készült, kis batyuval a kezében. A férfi döbbenten bámulta, aztán rekedt hangon megszólalt:

— El akarsz menni? Itt akarsz hagyni?

Edit halkan, szomorúan válaszolt:

— Igen.

— Már nem szeretsz?

— István, jobban szeretlek, mint valaha.

— Félsz itt az erdő közepén, egész nap egyedül, magányosan?

— Cseppet sem félek. Mellettem vannak barátaim: a madarak, a mókusok.

— És mégis el akarsz menni?

— El.

— De miért? Válaszolj, Edit!

A fiatalasszony kitört:

— Nem bírom tovább! Nem bírom tovább ezt az üde, ózondús, kristálytiszta hegyi levegőt! Pesti lány vagyok. Az életemből huszonnégy évet ott töltöttem Csepelen, Pesterzsébeten, Angyalföldön, az újpesti bőrgyárak közelében. Mindenütt korom, füst, szénmonoxid. Ezek a szagok, illatok hiányoznak nekem.

István forrón magához ölelte asszonyát:

— Nem engedlek. Az életemnél is jobban szeretlek. Mindent megteszek érted. Egy vegyipari üzemet építek ide az erdőbe. Füstölni fogok, rongyokat égetek... Úgy érzed majd magad itt, a fenyveserdő közepén, mintha Pesten, az Illatos úton járnál. Bízol bennem, hiszel nekem, Edit?

A fiatalasszony letette a batyut:

— Ha így lesz, itt maradok melletted örökre, István — mondta gyengéden és szerelmesen simult az urához.

Galambos Szilveszter

PX PER 4

Sokat panaszkodunk. Az újságok tele vannak panaszos levelekkel, a hivatalok panaszirodái ügyfelekkel, a panaszkönyvek bejegyzésekkel. Az újságok, az illetékesek, de még a panaszkönyvek is — habár nem volna szabad — unják a terjengős panaszokat. Talán, ha rövidebben, schlagwortokban panaszkodnánk, ha kevés panaszból is megértenénk egymást, türelmesebben hallgatnának végig bennünket. Miért ne lehetne távirati stílusban panaszkodni? ... Sőt dísztávirati stílusban ... Milyen ügyes ötlet, hogy távíróhivatalban csak annyit kell mondani LX 11 és akkor már tudják, hogy menyegzőre szól a díszes üzenet, arról a nagy rózsabukétáról van szó, amelyik majd megszólal. Vagy: az LX 8-at kérem és a tisztviselő már veszi is elő az emlékműves távirati blankettát, amin az áll, hogy „Munkával erősítjük hazánkat, a béke országát".

A távirati betűjelzést összeházasítva a Märklin építőkocka elvvel, számozott panaszblankettákat lehetne rendszeresíteni. Eképpen:

PX 1 (Társbérleti vita alkalmával.) Kiutalták, beutalták, engedélyem nélkül, előszobaszekrény, hokedli, kredenc, fürdőszoba, folyton égeti, kirázza a partvist, fenyeget, szid, üt, ver, tapos, kiabál, ordít, dáridózik, orgiázik, hegedül, orgonál, szaxofonozik, bombardózik, bolhák, svábbogarak, poloskák, tűrhetetlen, felháborító, megfékezni, ártalmatlanná tenni, meddig tűrik?

PX 2 (Kereskedelmi panasz.) Bementem, társalgott, jöjjek a jövő héten, jöjjek a jövő hónapban, jöjjek jövőre, menjek a fenébe, ők vannak a vevőért, drága hölgyem, panaszkönyvet, hol él maga, nem adta, a fenekén lyuk volt (az árunak), a lyuk nem volt lyukas, szétment, összement, elporladt, elkorhadt, elszakadt, megszakadt, felrobbant, kipukkant, szétesett, levált, mehetek az atyaúristenhez, nem szállít az ipar, kérdezem, akkor ... a fogyasztó a pénzéért.

PX 3 (Asszonyi panasz.) Szerettem, azt hittem, ő is szeret, nem értem, megbolondult, a titkárnője, az a kis ... nem adja haza, szid, fenyeget, üt, hozzám vágja, a hajamnál fogva, az anyósom biztatja, bor, sör, pálinka, kártya, lóverseny, lehetek-e boldog?

PX 4 (Vendéglátóipari panasz.) Foltos abrosz, egy óráig nem jött, zsírtalan leves, mócsingos pörkölt, hideg csusza, meleg sör, kevesebbet hozott, többet számolt, ne szidja az anyámat, bezzeg, ha maszek volna, eszi nem eszi nem kap mást.

PX 5 (Ügyintézési panasz.) Kettőtől négyig, első emeletre, második emeletre, harmadik emeletre, tizedik emeletre, a mennyországba, a pokolba, nincs itt az előadó, a főnök szabadságon van, hiányzik egy pecsét, okmánybélyegért a hetedik határba, éppen tízóraizott, ... mint a kutyával, nem illetékes, nincs hatásköre, nem jogosult, nem hozzá tartozik, iktatni, folyamodni, fellebbezni, várjak a soromra, előszobázni, vérnyomás, idegbaj.

PX 6 (Közlekedési panasz.) Nem jött, késve jött, visszafelé ment, tele volt, letaposták a tyúkszemem, nem égett a villany, lépcsőn lógva, a lépcsőn lógva taposták a tyúkszememem, piszkos volt, büdös volt, nem nyitották ki az ablakot, nyitva hagyták az ablakot, nem volt víz a toalettben, majd megfagytam, majd megsültem, mi lehet akkor a második osztályon?

PX 7 (Telefonpanasz.) Mással beszélt, nem vette fel, nem ment ki a csöngés, rázott, félrekapcsolt, szétkapcsolt, kattogott, zümmögött, brekegett, kotkodácsolt, nyerített, elnyelte a pénzt, elnyelte a hangot, emiatt lekéstem az esküvőmet, fogadják szívbőljövő köszönetemet.

PX 8 (Fővárosi panasz.) Füst, korom, Városliget — BNV, zajszint, kukoricacsutkák, dinnyehéj, lángosbűz, fakult cégtáblák, az öregek nem engedik játszani a gyerekeket, a gyerekek nem engedik pihenni az öregeket, fel van túrva, mikor viszik el, éjfélig ordít a zene, telepítsék ki a Szigetről, nehogy kitelepítsék a Szigetről. Hazafias Népfront, gyönyörű fővárosunk, mit szól hozzá egy külföldi, bezzeg Párizsban, bezzeg Londonban, bezzeg Oslóban, bezzeg Tananarivóban, társadalmi összefogás, az adófizetők fillérjein.

Ha ilyen sablonok volnának, bemennénk az illetékesekhez, és csak ennyit mondanánk: Panaszom a következő: PX 4.

Az illetékes pedig csak ennyit válaszolna: PX 4 per 1. Ami annyit tesz: tudomásul vettük, igyekszünk, utánanézünk, orvosoljuk, figyelmeztetjük, a jövőben, túlterhelés, munkaerőhiány, objektív akadályok, szállítási nehézségek, szíves türelmét, az ötödik ötéves tervben, május negyvenedikén, csak panaszkodjon az ipse — ki figyel oda?

Milyen szép is lenne!

Mennyivel rövidebben lehetne akkor mindent nem elintézni!

Novobáczky Sándor

HOGYAN ALAKÍTSUK ÁT OLCSÓN A MINIT MAXIVÁ?

Igazgyöngy rojttal

Platinalemezekkel

Gobelinnel

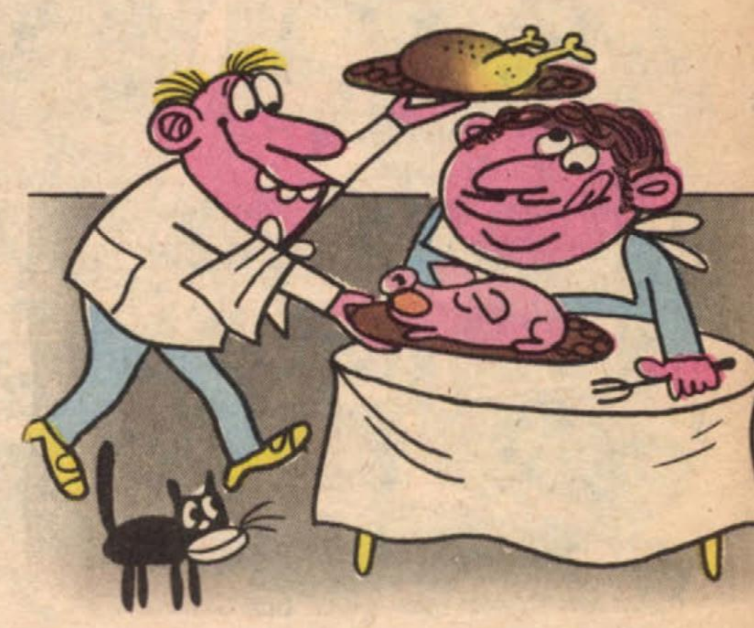

Nerccel

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mi a kedvenc állatuk?

Fülöp György:

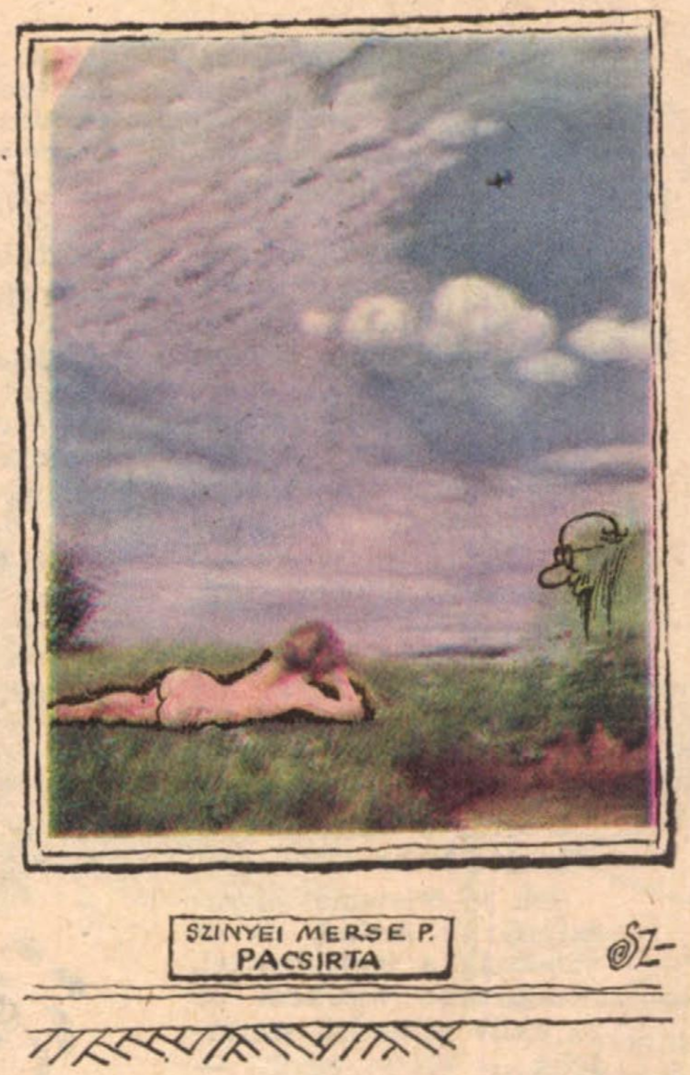
– Mindegy. Fő, hogy jó ropogós legyen.

Tót Gyula:

– A puli, mert a csaholására többen odafigyelnek ...

Szűr-Szabó József:

– A pacsirta.

Barát József:

– A jegesmedve, mert nincs lakás- és tüzelőgondja.

Várnai György:

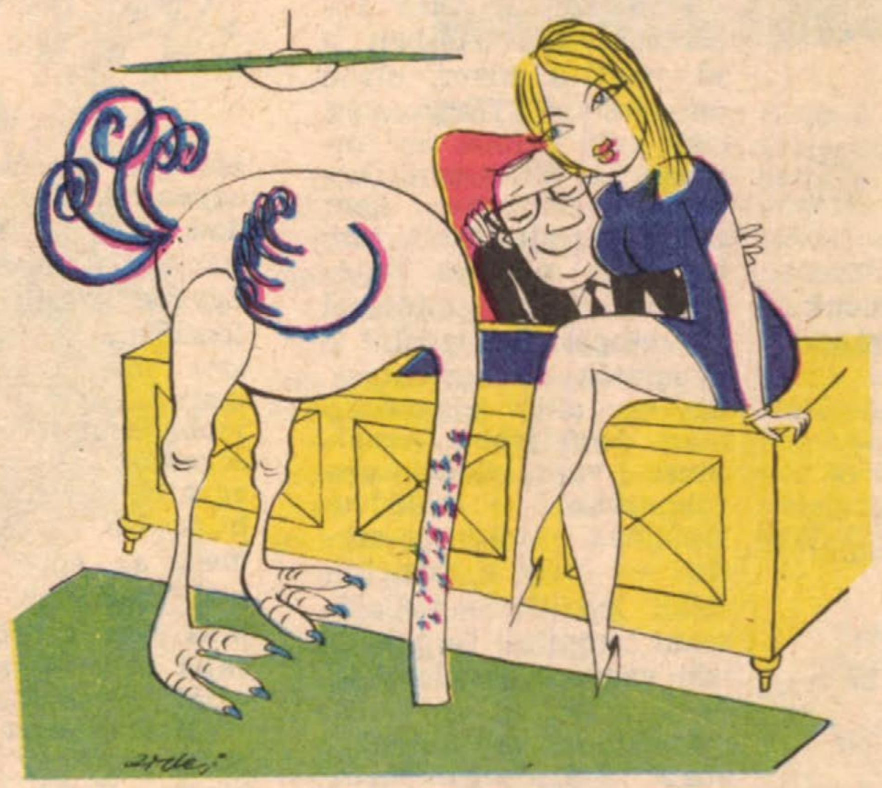
– A lajhár. Mert ha látom, megnyugszom, hogy nem én vagyok a leglustább élőlény a Földön.

Pusztai Pál:

– Az én kis mókuskám.

Erdei Sándor:

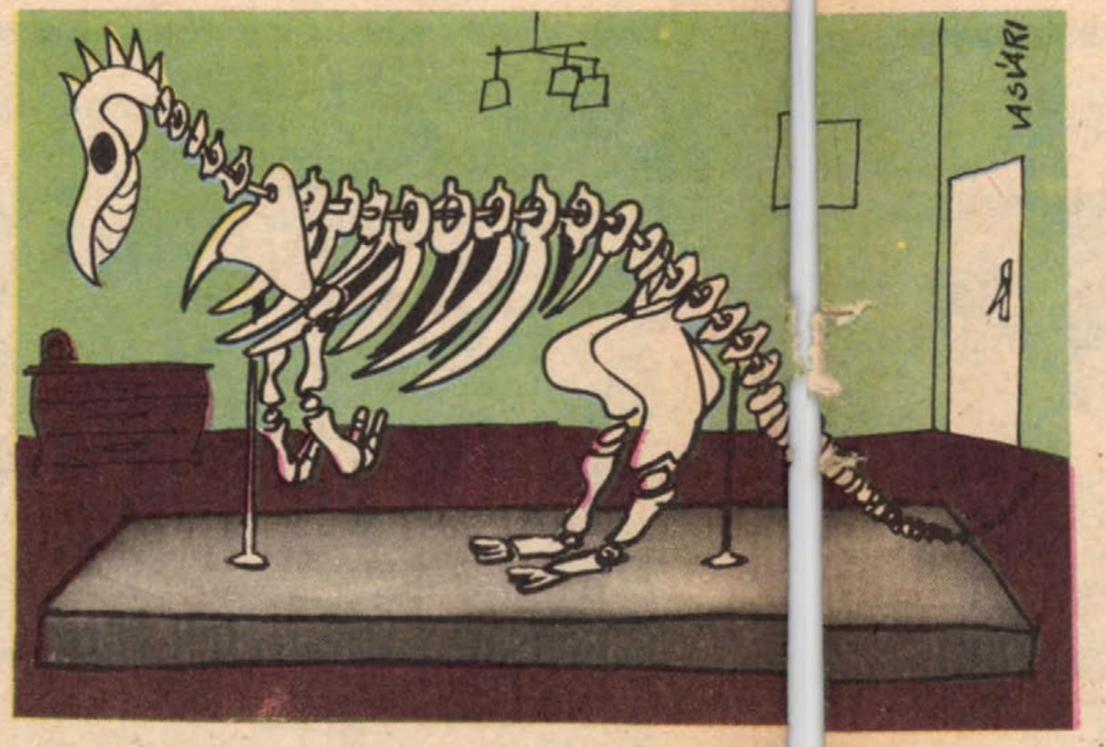
– A strucc. Mert tudja, hogy nem kell mindent észrevenni.

Endrődi István:

– A zsiráf. Nem kell lemennem az udvarra etetni! ...

Vasvári Anna:

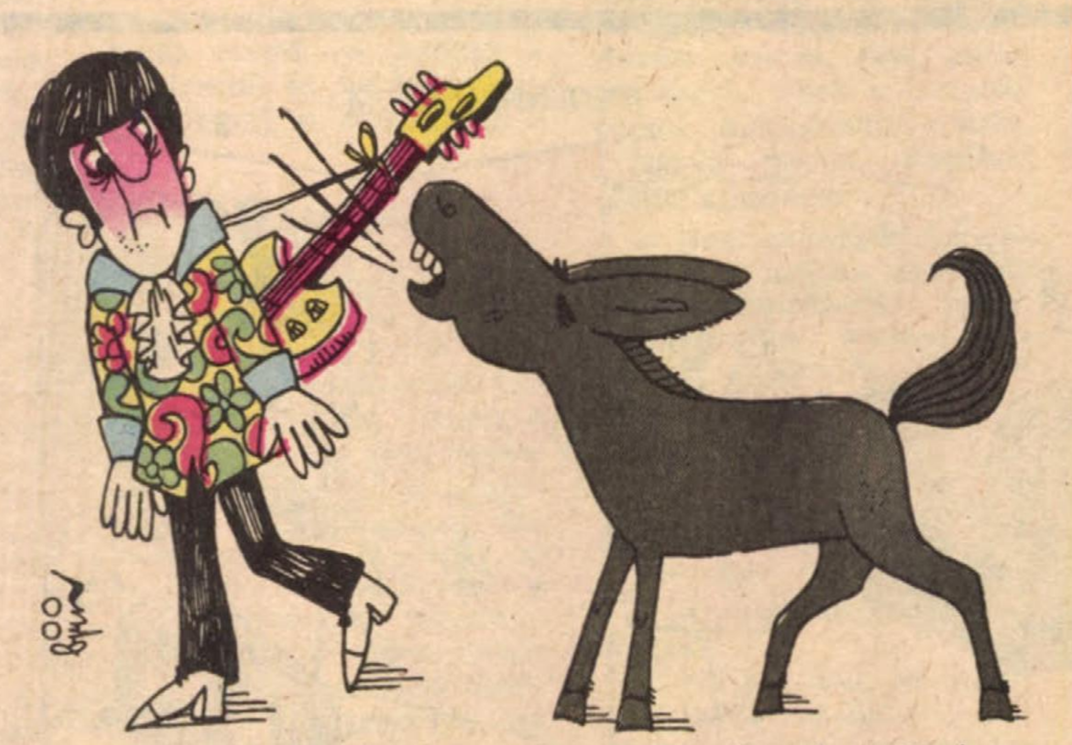
– A brontosaurus. Mert szobatiszta

Hegedűs István:

– A hód. Mindig betartja az építési határidőket ...

Balázs-Piri Balázs:

– A csacsi. Kiválóan ordít, megsem akar táncdalénekes lenni ...

RANDEVÚ

– Legalább akkor ne késs, amikor az anyagot hozod.

NÁTHA VALAKI NEM ISMERÉ

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Ötödrangú kávézó. A vendég mérgelődik:

— Ennek a kávénak olyan íze van, mint a petróleumnak!

— Bocsánat, véletlenül teát hoztam a kedves vendégnek. Nálunk ugyanis a kávénak padlóviasz íze van.

*

— Ilonka, én beleőrültem magába, eszeveszetten szeretem, tébolyultan imádom!

— Na végre, értelmesen beszél!

— Ebben az évben nem utazhatunk Velencébe. Elvégre adósságainkra kell gondolnunk.

— Már bocsáss meg, miért nem gondolhatnánk Velencében is az adósságainkra?

*

— Megengedi, hogy a kedves lányával kirándulni menjek?

— Szó sem lehet róla!

— Talán nem bízik bennem?

— De bízom.

— Akkor a lányában nem bízik?

— De igen.

— Akkor miért nem mehetünk kirándulni?

— Mert együtt nem bízom magukban...

AKTÍV PIHENEK

Amikor először olvastam az újságban, hogy világszerte terjed az aktív pihenés divatja, azt mondtam a férjemnek: eredj, és intézkedj. Meg akarok szabadulni a nyomasztó városi zaj ártalmaitól, az idegességtől, fölös kilóimtól, meg akarom őrizni ruganyosságomat, szellemi frisseségemet. Agyam megfeszítését a szabad természetben végzendő alkotó fizikai munkával óhajtom ellensúlyozni. Megcsillantottam előtte azt a távlatot is, hogy a pihenés árán egész évi gyümölcs- és zöldségszükségletünket megtermelhetjük, miáltal ő mentesül a csarnoki bevásárlás terhe alól.

Sok jó ötletemet élvezte már a család, de ez vetekszik a legjobbakkal. Amíg nem vezettem be az aktív pihenést, szeretteim — velem együtt — hétfőnként búbánatosan vánszorogtak a munkába és szombat-vasárnap nem győztek annyit passzív pihenni, hogy a következő hetet frissen, jókedvűen kezdjék. Mint közönséges háztartásban a só vagy a cukor, olyan mindennapi fogyasztási cikk volt nálunk az Andaxin, a Trioxazin, később a Seduxen, nem szólva az altatókról. Ám az aktív pihenés feltételeinek megteremtésével egy csapásra megszűnt a nyugtatók fogyasztása. Egy-egy aktív pihenőnap után legfeljebb Demalgonra vagy Salvadorra van szükség — családom tagjainak egyénisége szerint —, hogy a zsanérok táján jelentkező nyilalásokat tompítsa. De pihentek vagyunk szellemileg, és ez a lényeg.

Mondom a fiamnak, hogy drága gyerekem, neked is aktív kellene pihenned, hidd el, jobban fogna az agyad, ami nem közömbös a tanulmányi eredményt illetően. Jó, fiam, én is voltam fiatal, én sem gondoltam még akkor, hogy milyen nagy szerepe lesz majd az életemben a testi és lelki harmóniának. Erre ő elpuhult mozdulatokkal cseréli ki homlokon a vizes ruhát. Ejnye, de lassan mozogsz, meglátszik, hogy nem edzed magad megfelelően. Hogy én? Honnét számítottam volna erre a napszúrásra? Könnyen beszélsz, de én tudom, hogy ha eső előtt nem vetem el a borsót, akkor hiába várom a termést. Ejnye fiam, más örülne, hogy olyankor is ehet borsót, amikor húsz forintért sem árulnak a csarnokban. Különben is, tettél érte keresztbe szalmát? Micsoda? Hát először is, a múlt héten csak egyszer volt rizi-bizi. No

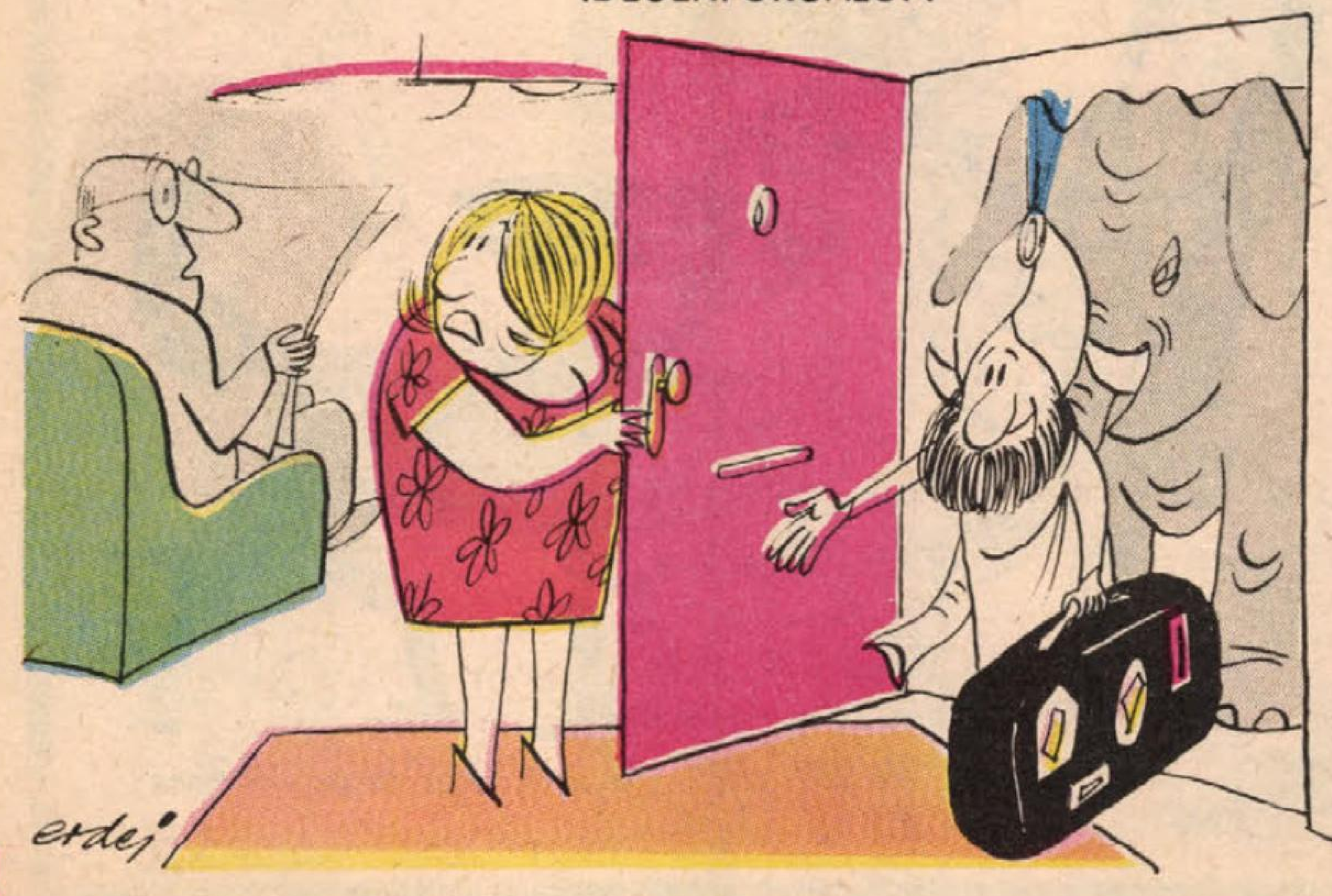

és? Volt borsóleves is, és egyszer főzelék. Azt mondod, hogy zöldbabot háromszor főztünk? No és? Egyszer prézlisen, egyszer főzeléknek... Jó, hát kétszer volt főzelék. Nincs igazad, mert a padlizsán jobb, mint a hús. Egészségesebb. Vannak, akik egyáltalán nem esznek húst. Ne idegesíts, fiam, mert az epret még meg kell kapálnom. Micsoda? Más gyerek örülne, ha a saját kezével szedhetné a saját termésű eprét! Ne szekírozz, mert én azért járok ki, hogy ne legyek ideges. Vedd tudomásul, hogy jogom van megőrizni szellemi frisseségemet, testi kondíciómat, lelki egyensúlyomat. De ha ti állandóan a fülemet rágjátok, akkor én hiába fektetek annyi energiát az aktív pihenésbe. Akkor én hétfőn ugyanolyan elnyúzottan és kedvetlenül megyek a munkába, mintha nem is pihentem volna. Hát persze, hogy fáradt vagyok, fiam. De csak a derekam, a térdem, meg a bokám fáj. Az agyam friss. Csak arra kérlek, hogy halkabban beszélj, mert én éppen a csend végett járok ide ki.

Igenis fiam, itt csend van, csak ezt te nem érzékeled. Neked ez a kopácsolás már zaj. Végre is nem kívánhatom a szomszédtól, hogy ne építse meg a vikendházát. No és? Tavaly a másik szomszéd építette. De a madárdalt nem hallod meg? Azt figyeld édes fiam, abban gyönyörködj, ne idegesíts, szedj inkább egy kosár uborkát. Ne kérdezd, hogy minek. Tudod jól, hogy a múltkor megígértem Rózsika nénédnek, hogy küldök veled még egy kosárral. A másikba paradicsomot szedj édes gyerekem, az a szomszédasszonyunknak lesz. Honnét veszed, hogy Rózsika nénédnek nem kell uborka? Tényleg mondta? Hát akkor is vedd tudomásul, hogy Rózsika néném holnap igenis uborkát fog elteni, a szomszédasszonyunk meg paradicsomot, mert én nem azért dolgozom, hogy tönkremenjen a termés. És igenis, te fogod elvinni. Csak nem képzeled, hogy egész vasárnap ásom ezt a kertet, este meg málháslóként cipelem a termést!? Nem fiam, hétfőn nem érek rá, a Gellértbe megyek, tudod jól, hogy mindig ez a programom. Igenis, rendbe akarom hozni a derekamat. Csak nem képzeled, hogy a te lustaságod miatt hétrét görnyedve fogok járni? Drága fiam, ne idegesíts engem, vedd tudomásul, a kert azért van, hogy aktív pihenést biztosítson nekünk, hogy megőrizhessük szellemi frisseségünket, testünk rugalmasságát. Ne beszélj már annyit, gyere, hadd támaszkodjam rád...

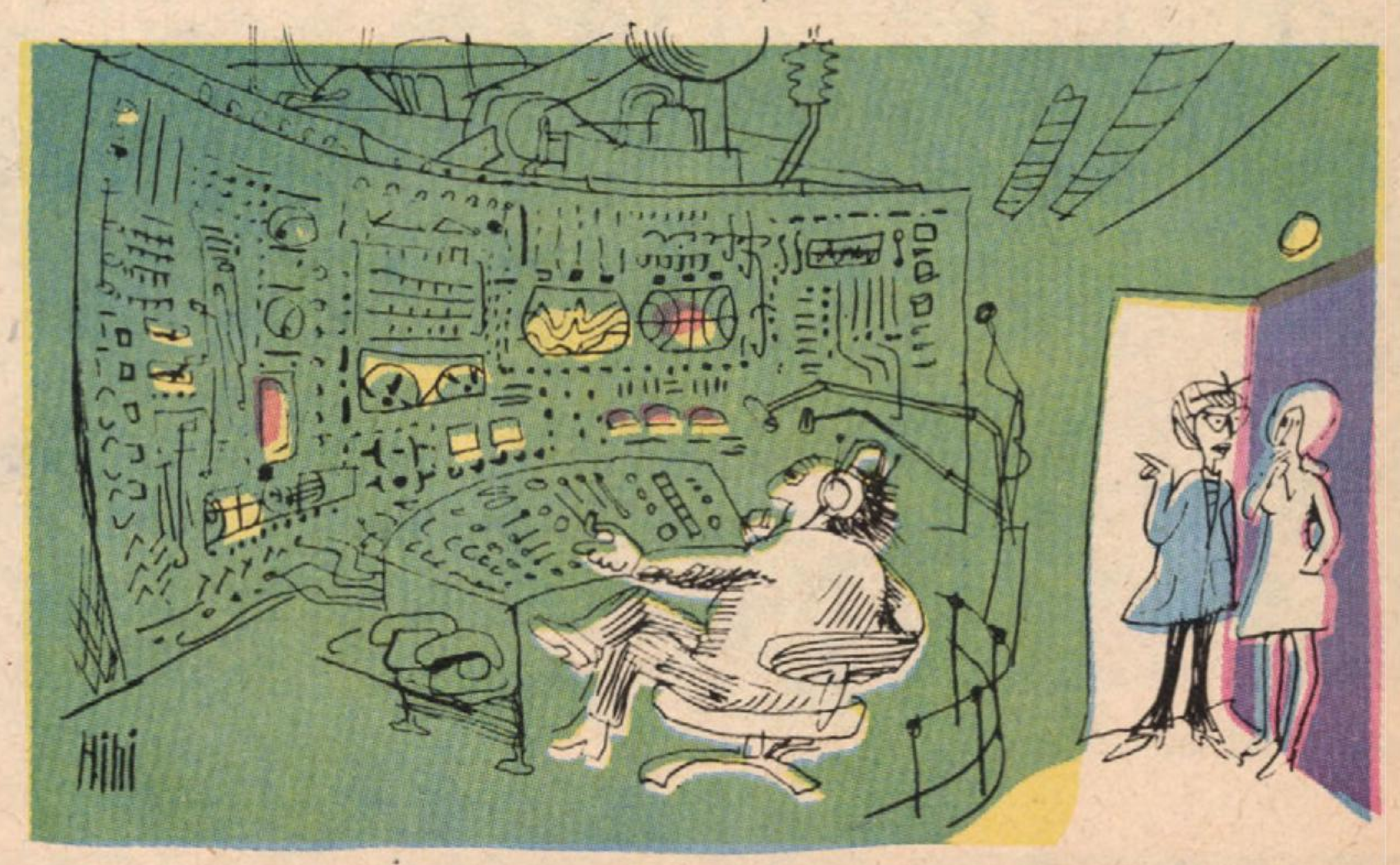
Szemes Piroska

IDEGENFORGALOM

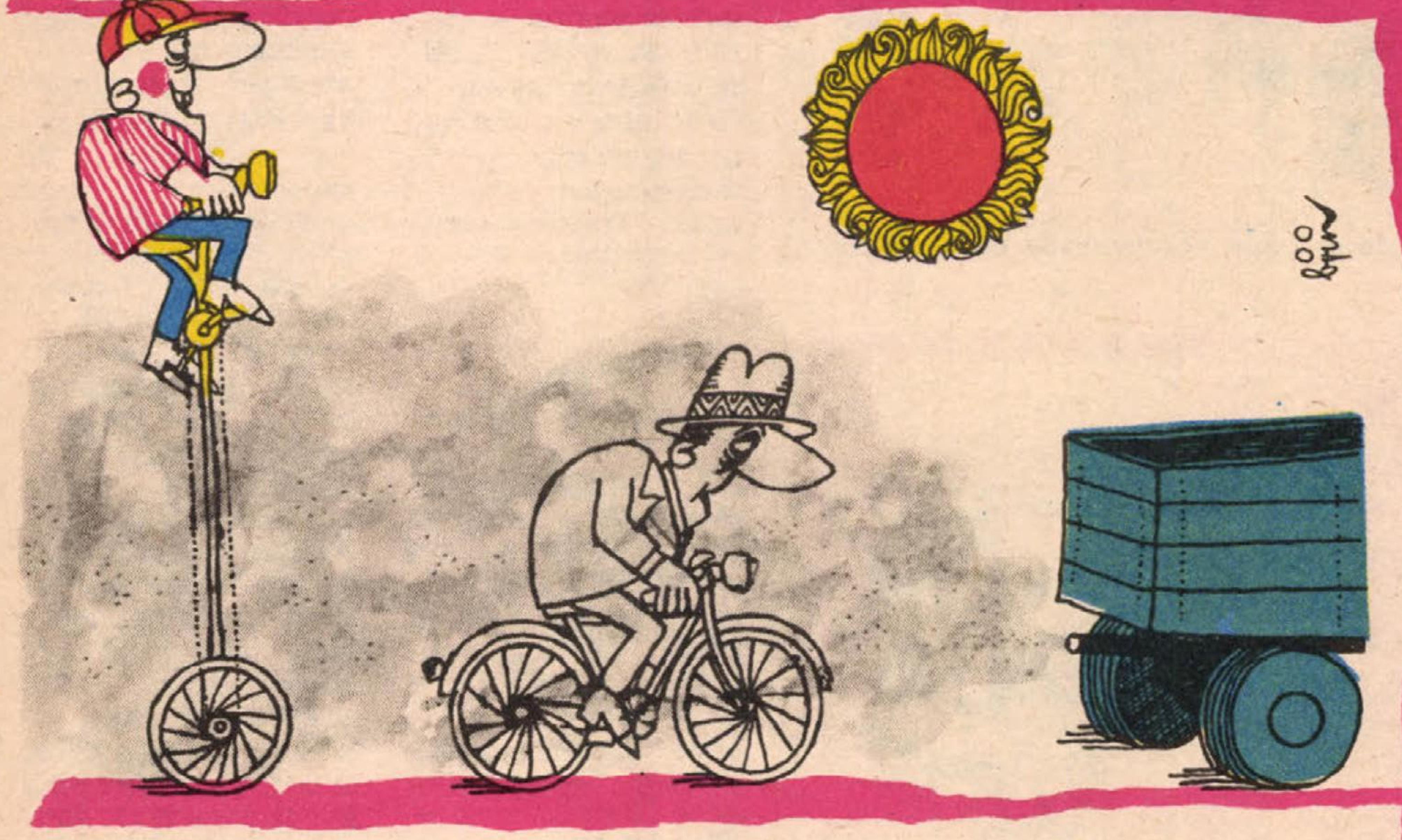
– Látod, Lajos? Ötvenhatban egy foxival ment ki.

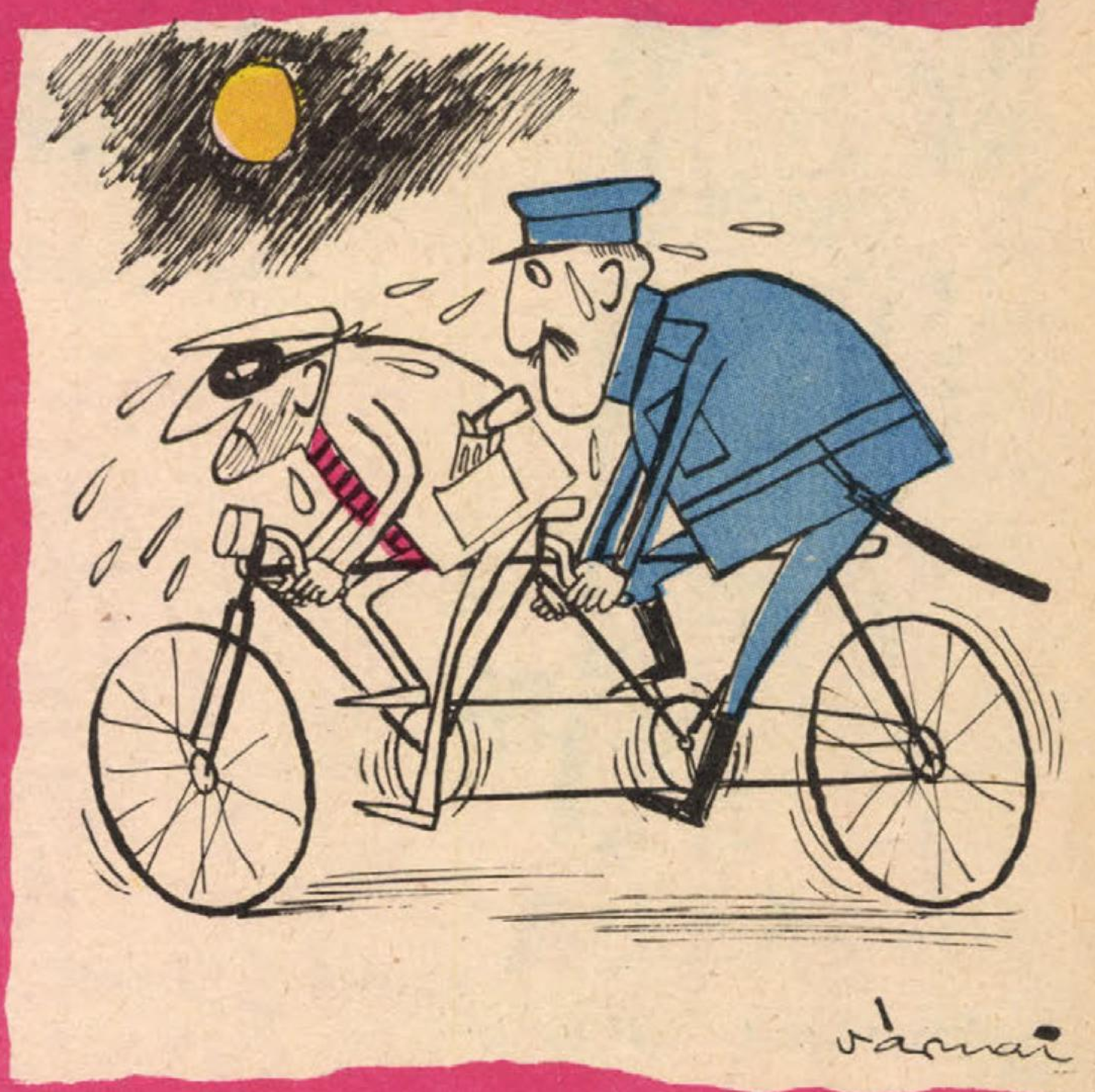
HOMO UNIVERSALIS

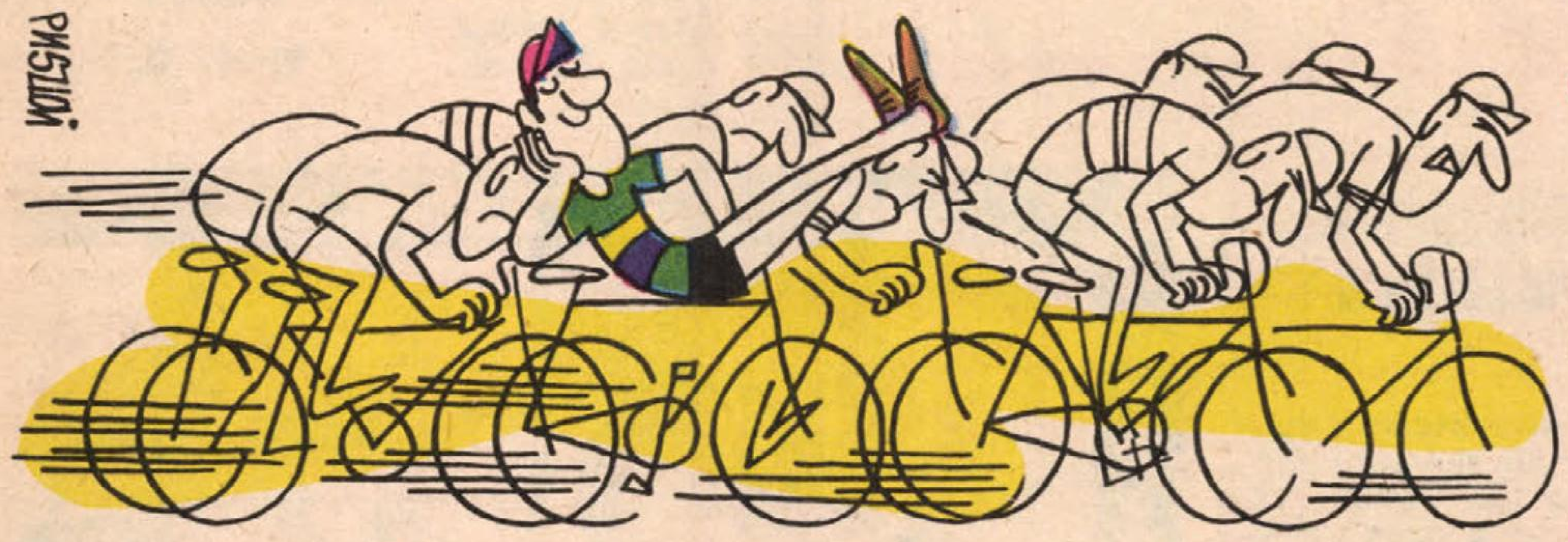

– Ez semmi! Azt látnád, hogy tudja mozgatni a fülét...

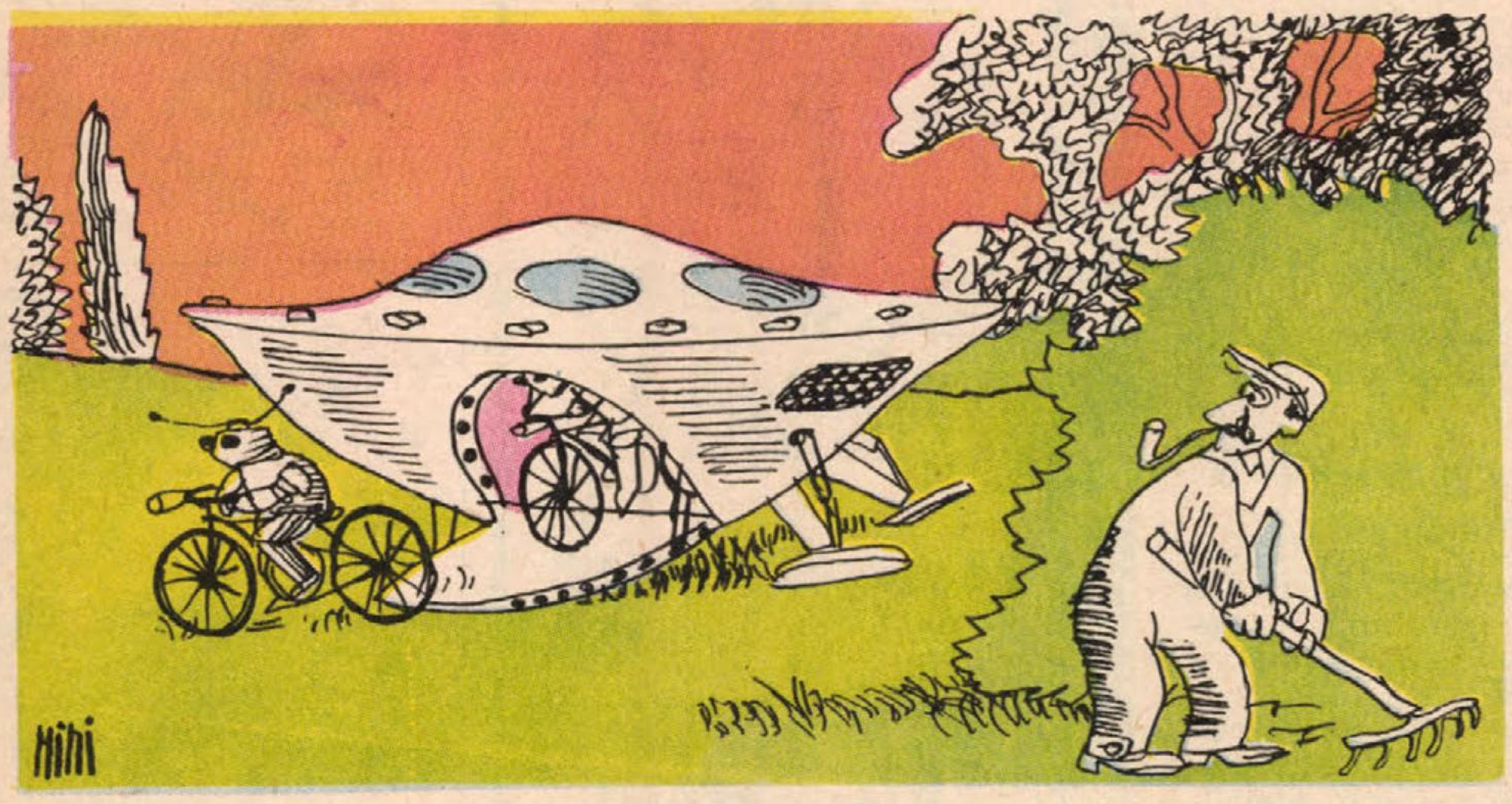

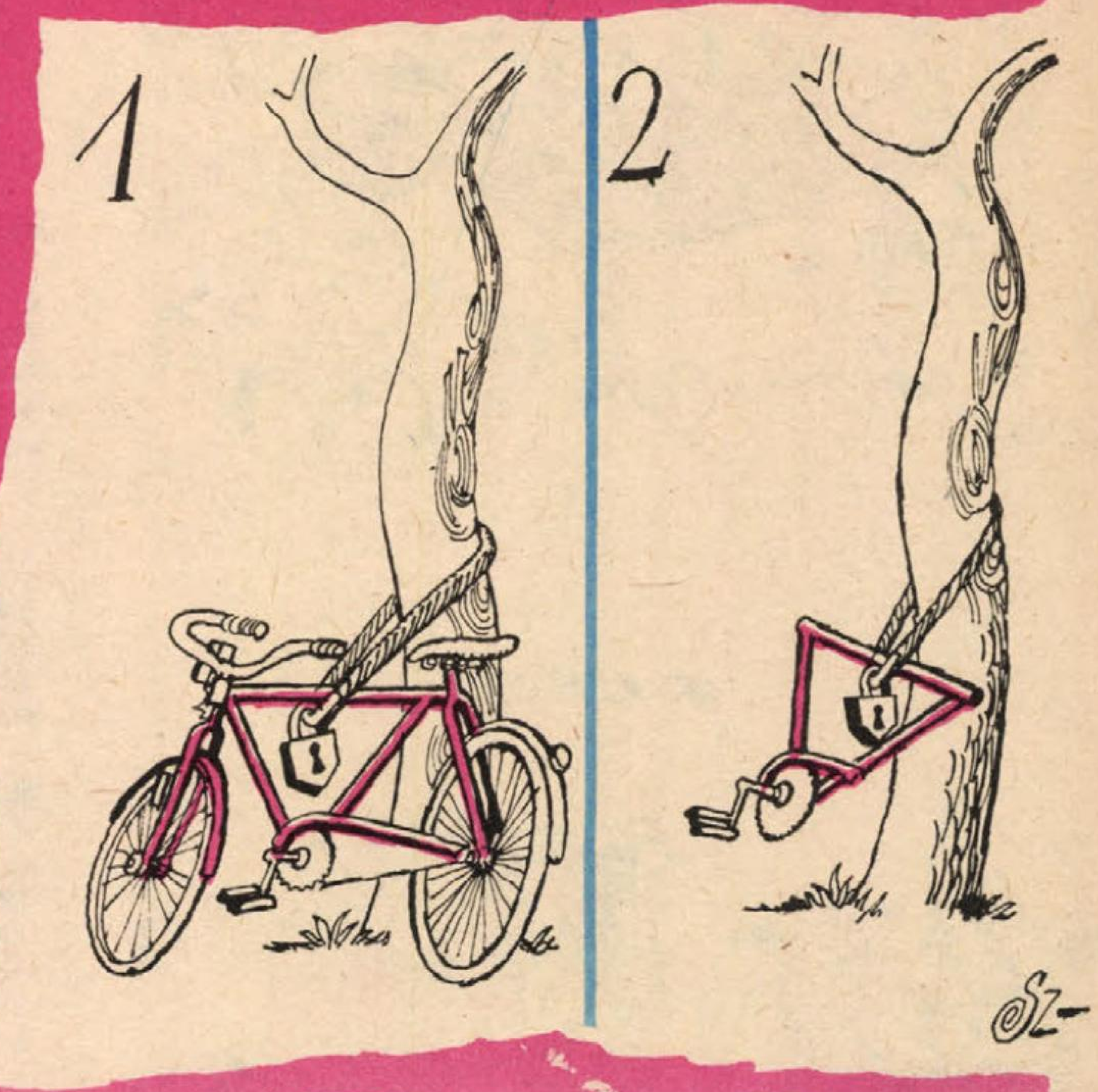

Bicikli

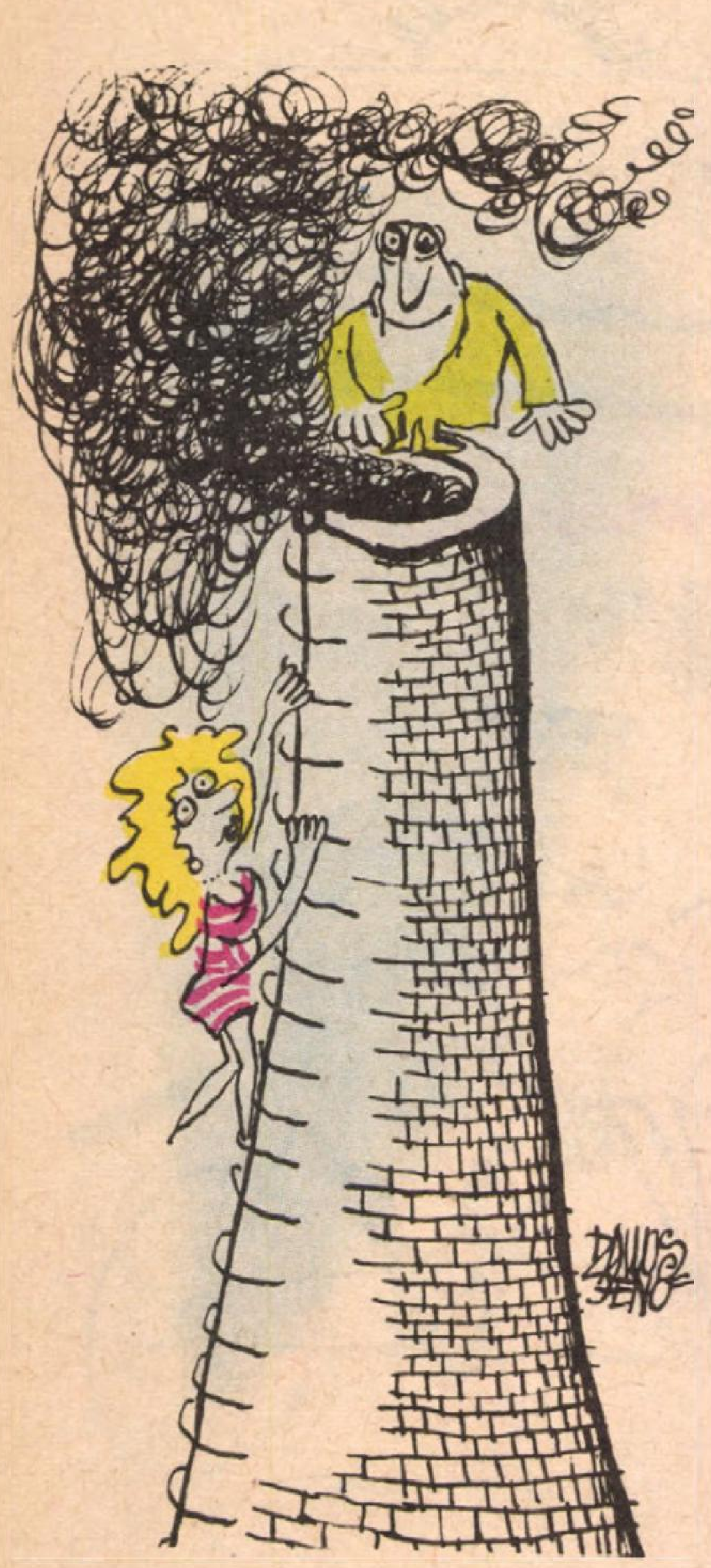
FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, PUSZTAI, HEGEDÜS, VÁRNAI, SZŐR-SZABÓ, DALLOS

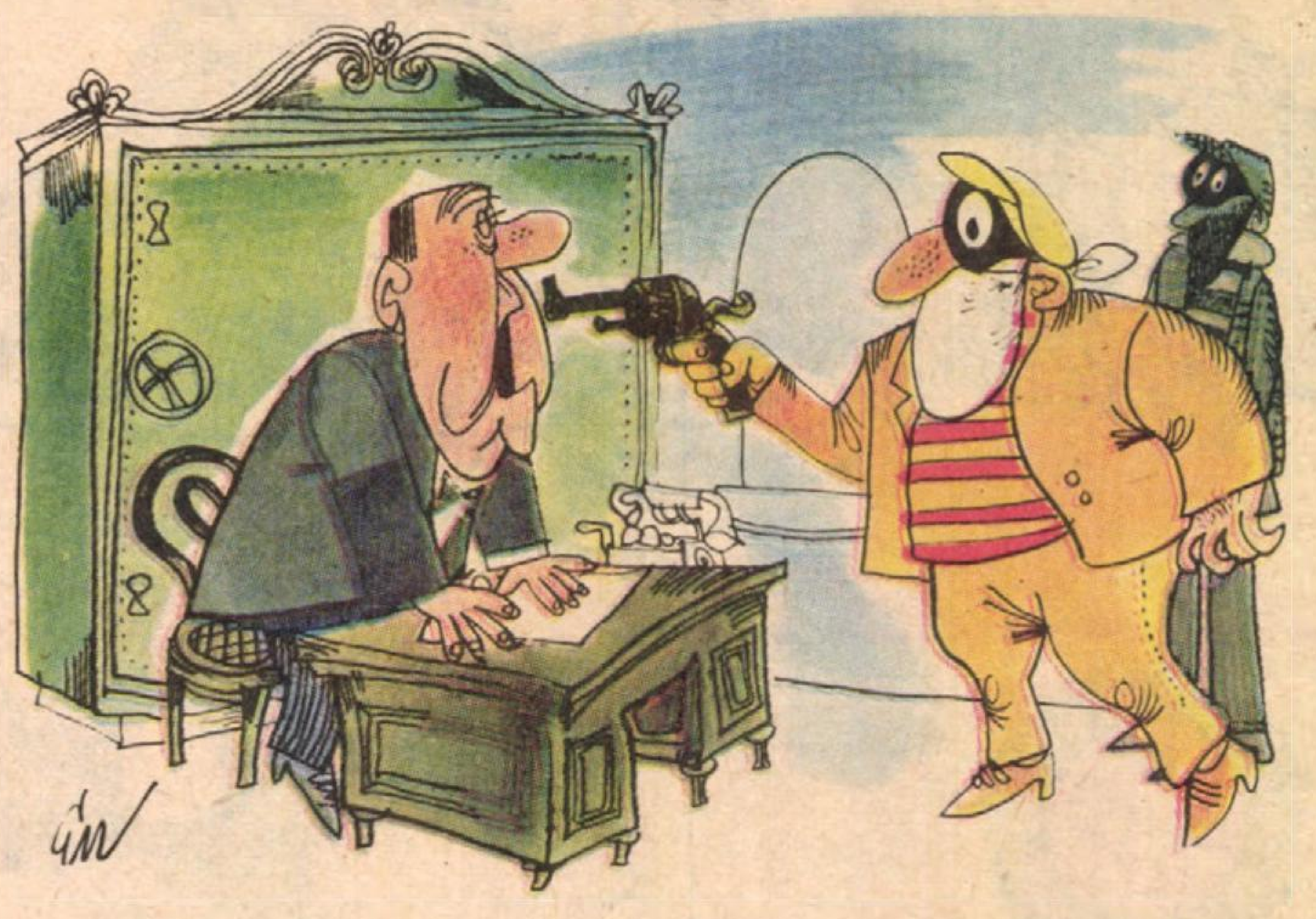

ROMANTIKA

– Látod, szívecském, ilyen volt a Vezúv

PRECÍZ EMBER

– Nagyon sajnálom, de én csak közületeknek eszközölhetek kifizetést!

AGNEW SIKERE

Az amerikai könyvpiacon most jelent meg Spiro T. Agnew alelnöknek összegyűjtött beszédeit tartalmazó könyve.

A könyv sikerére jellemző, hogy maga Agnew, aki 60 szerzői példányt kapott, újabb 100 példányt rendelt.

– Úgy látszik, tetszik neki a könyv – mondotta James Calhoun, a kiadó.

A derűlátó nyilatkozatból az a remény csendül ki, hogy további rendeléseket várnak az alelnöktől.

EZT OLVASTAM

DRÁGA AVATÁS

A Népsport írja: ‚Mohácson, *félmillió forintos költséggel felavatták* a város új, *félmillió forintos költséggel épült* tekepályáját."

Eszerint a felavatás ugyanannyiba került, mint az építés. A félmillió még akkor is tekintélyes summa, ha az avatás napján történetesen reggeltől estig Törley-pezsgőt rakosgattak a bábok helyére.

ÉKES FRANCIASÁGUNK

Az idegenforgalmi főszezon megható nyelvi igyekezetet váltott ki legkülönfélébb szerveinkből. A siófoki IBUSZ-iroda például meghirdette a „*Randez*-vous à Tihany" című programját. (Helyesen — mint köztudomású — „*Rendez*-vous".) A Balaton-expressz vécéhelyiségében felirat: „Ayant pédale l'eau coule de nouveau" — vagyis magyarul: *„Tekintve, hogy van pedálja, a víz ismét folyik".* (Helyesen: „Actionnez la pédale et l'eau" stb.) Az Astoria étlapján a borjúszelet mint *„Steak de veau"* — azaz borjúból készített marhaszelet (!) — szerepel („*escalope*" helyett); a fasírt pedig *„Ragoût de steak"*-ként — azaz marhaszeletből készült becsináltként — kelleti magát („*Hambourger*" helyett).

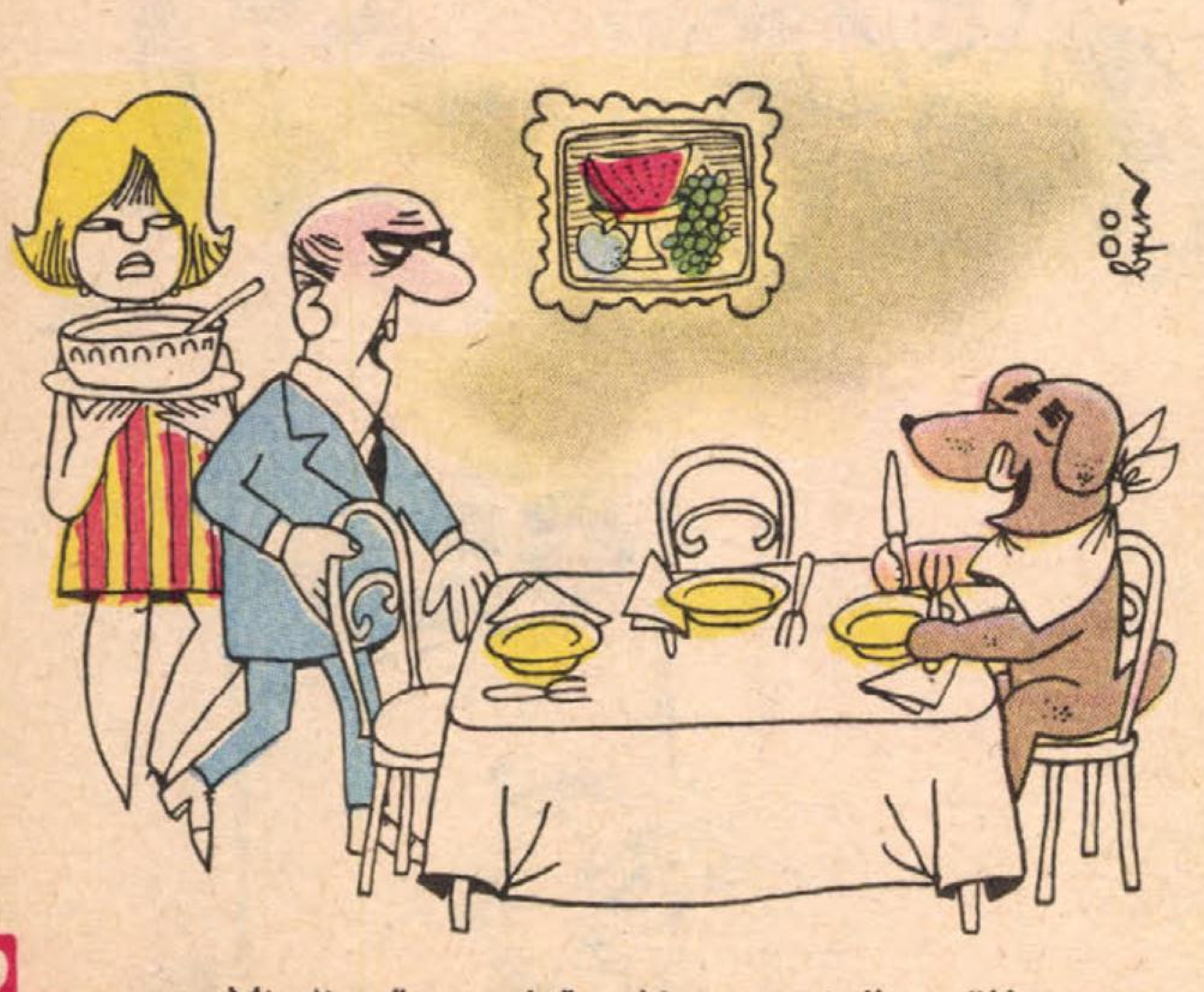
De a legcsodálatosabb gyöngyszemet mégis az Aranyszarvas étterem étlapján láttam, ahol a nőnemben nem szerepeltethető „chef de cuisine" (konyhaséf) a női konyhafőnökre való tekintettel így tüntettetett föl: *„Cheffesse"*. Ami — szíves elnézésüket kérem — *vezérülepet* jelent franciául; gondolom, az étlapkészítő ínyesmester szándéka ellenére.

Timár György

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

MOHÓ KUTYUS

– Mindig ő az első, aki az asztalhoz ül!...

KÉT BESZÉDES ÁLLATVICC

Kefenye kérdőre vonja a madárkereskedőt:

— Maga tegnap eladott egy papagájt a feleségemnek, de a madár nem beszél.

— Egy szót se szól?

— Egy kukkot sem!

A madárkereskedő vállvonogatva mondja:

— Nézze uram... Ez a papagáj mindössze tizennyolc éves, az ön kedves felesége pedig hatvan... Talán nincs közös témájuk...

*

A vidéki vásáron egy kókler a kutyáját mutogatja. A kutya előtt egy nagy kinyitott könyv látható és a kókler így kiabál:

— Mélyen tisztelt publikum! Itt látható a világ leghíresebb kutyája, amelyik könyvből tud olvasni!

Mikor már sokan gyűltek be a bódéjába, valaki türelmetlenül kiabálja:

— Halljuk a kutyát!

— Ja, hallani nem lehet kérem — mondja a kókler —, mert ez a kutya csak olvasni tud, de beszélni nem.

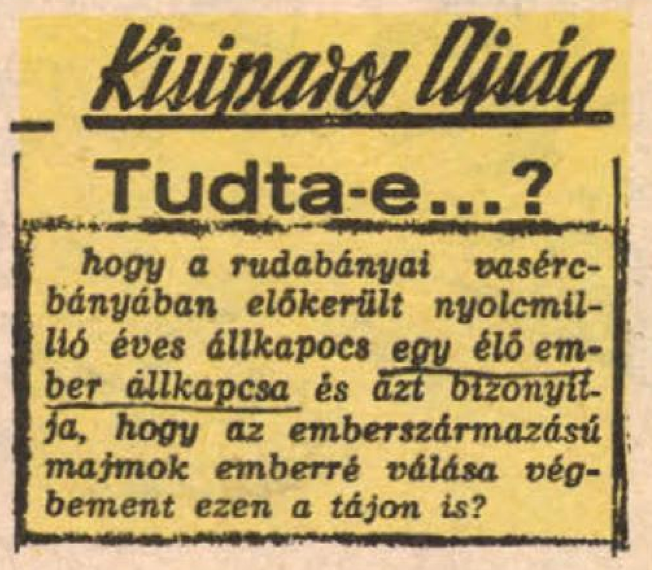
TÜCSÖK és BOGÁR

Hát már ez is rendelésre megy? És házhoz is szállítanak?

(Beküldte: Bánréti Zoltán, Budapest)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Kisiparosi Újság

Tudta-e...?

hogy a rudabányai vasércbányában előkerült nyolcmillió éves állkapocs egy élő ember állkapcsa és azt bizonyítja, hogy az emberszármazású majmok emberré válása végbement ezen a tájon is?

Bevallom: ezt eddig nem tudtam. Lám, mindig tanul az ember!

(Beküldte: S. D., Hódmezővásárhely)

Hát már leírni sem tudjuk?

(Beküldte: Sarkadi Zoltán, Budapest)

ÉRHETÜNK-E EL EREDMÉNYT A FERTŐZŐ HASMENÉSEK VISSZASZORÍTÁSÁBAN?

Egy egészségügyi prospektusban találkoztam ezzel a fogas kérdéssel. Mindenesetre: szorítunk a szorítóknak!

(Beküldte: Káldy Zoltán, Vadna)

Ezt a táblát Siófokon kaptam lencsevégre. Ezek szerint Siófok a világ legdrágább városa, ott még azt is meg kell vásárolni, ami ingyenes.

(Beküldte: Okolitsny Eörs, Budapest)

Hát még a tisztítása! Nem azt kellene inkább reklámozni?!

(Beküldte: Sárközi Dezső, Paks)

Üveggel együtt 18 deka, üveg nélkül 80 deka? Hát ez meg hogy lehet?

(Beküldte: Juhász János, Cserkeszőlő)

KÉT VERS A HUMORRÓL

AZT HITTEM

Azt hittem: mosolyt varázslok
Sok fáradt, közömbös arcra,
S ezért a Könnyű Múzsával
Kezdtem nagyon nehéz harcba.

Rengeteget viaskodtam,
S az eredmény igen kétes:
Mert a versem nem nevettet,
Hanem csupán nevetséges.

BÍRÁLAT

Humoromért vereség ért
Este a kapuk alatt,
Mert megverselt jószomszédom
Szétverte az orromat.

Bár az orrom szétlapult és
Maradványa veres, ég,
Vigasztal, hogy vereségem
Szép erkölcsi nyereség.

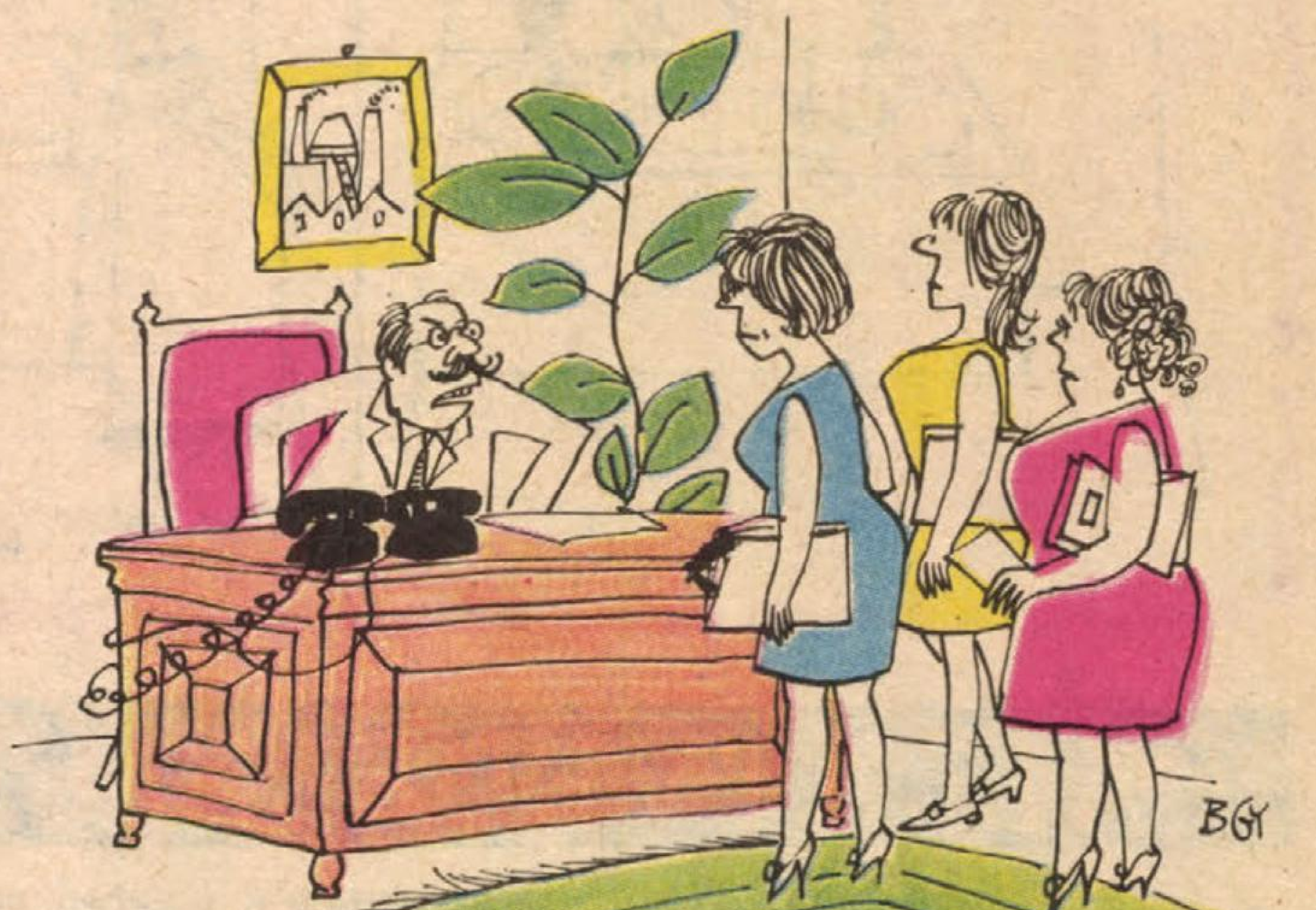
Darázs Endre

ELŐ BIZONYÍTÉK

– Nézzed csak, milyen jól állna nekem egy krokodilbőr cipő!

EGYENJOGÚSÁG

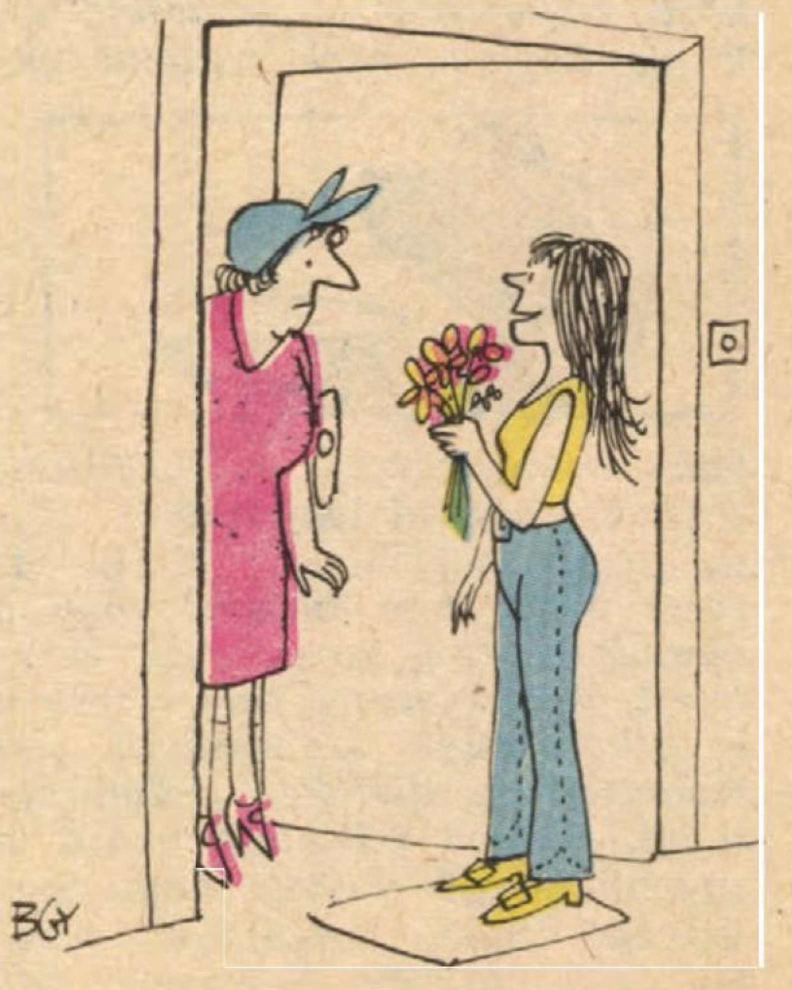

Brenner György rajzai

– Hányszor akarják még kiharcolni az egyenjogúságukat?!...

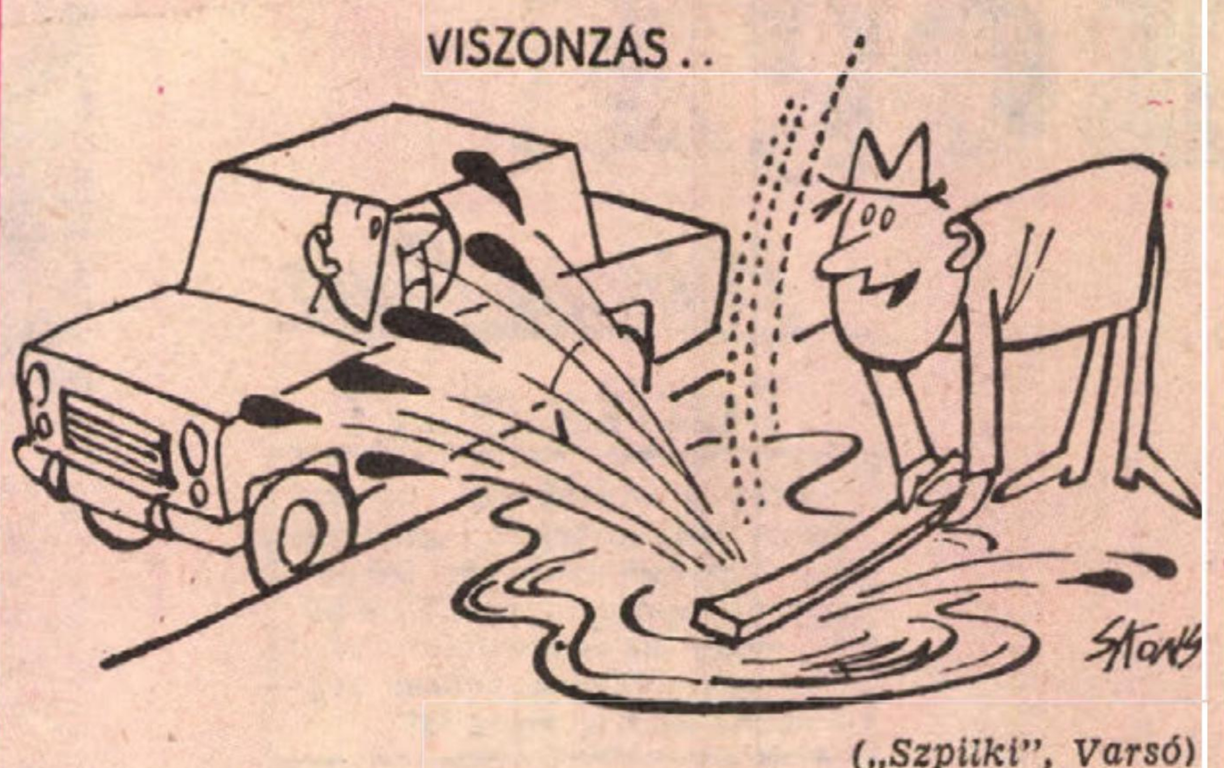
– Három és fél kilós fiú! Apa és gyermeke jól vannak...

– Csókolom, itthon van a Sanyi?

IMPORT HUMOR

VISZONZÁS...

(„Szpilki", Varsó)

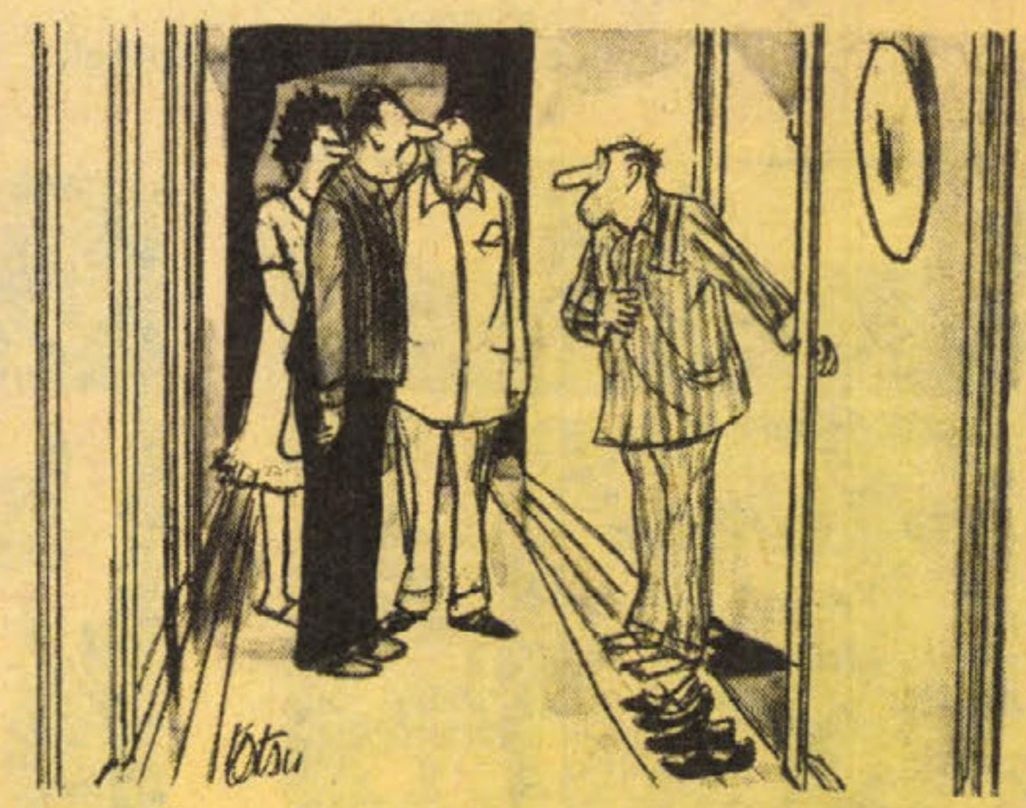
SZURKOLÓ-LÁTÁSMÓD

– Nézd, gól!

(„Dikobraz", Prága)

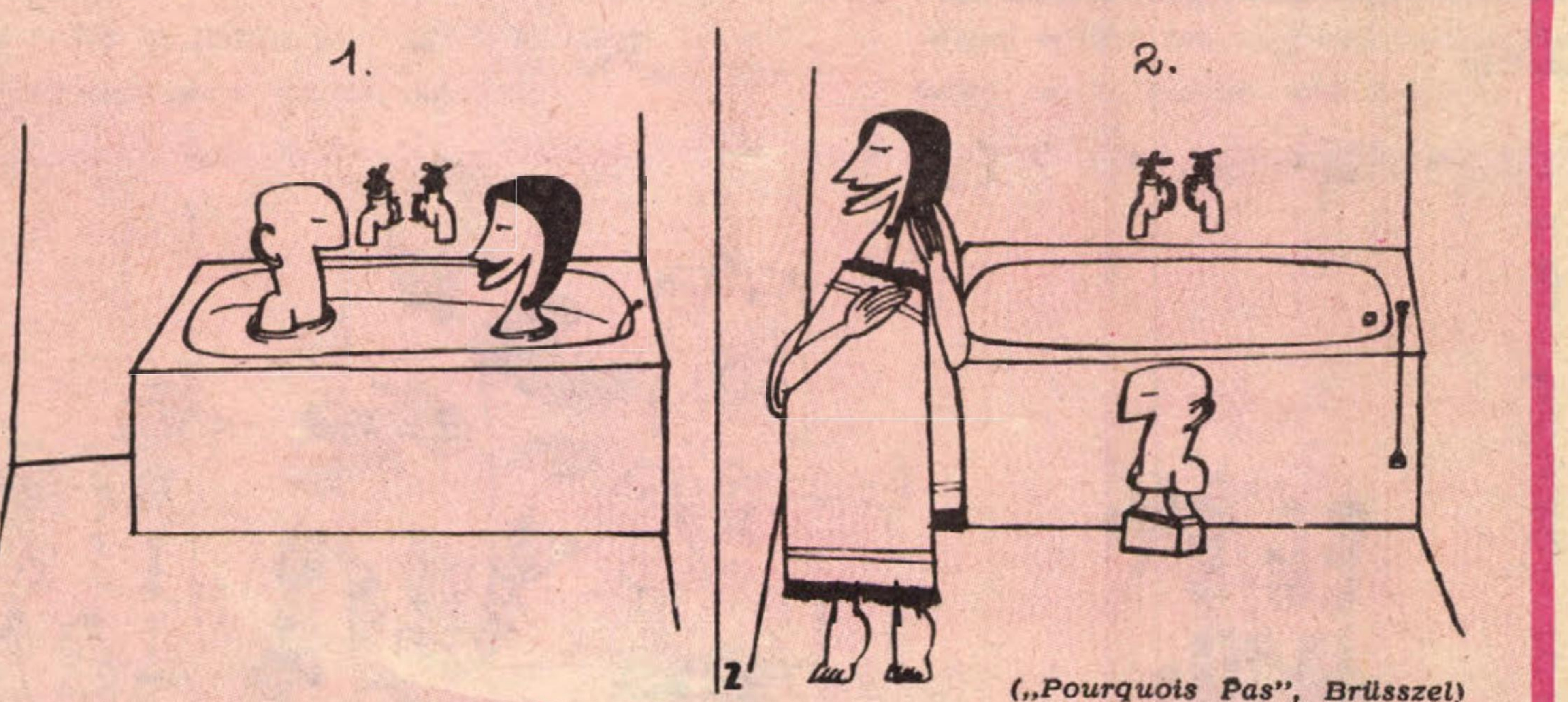
A HOTELFOLYOSÓN

– Nem én horkolok, hanem a feleségem. De nagyon szeretném, ha ezt önök személyesen is megmondanák neki!

(„Ici Paris")

FÜRDŐZÉS

(„Pourquois Pas", Brüsszel)

APRÓSÁGOK

Fújnak rám.

A boltban, a presszóban, a fodrásznál, a hivatalokban ahol ügyeimet intézem, szóval mindenütt. Bodor füstfelhőcskéket fújnak rám, Fecskéből, Chesterfieldből, Kossuthból, Dózsa-szivarból.

A presszó pénztárosa, mielőtt gépbe ütné a blokkomat, nagyot szív a cigarettából, s a füstöt blokkolás közben gyengéden az arcomba fújja. A pénztárgép oldalára lerakott égő cigaretta füstjéből is szippanthatok eközben egyet-kettőt. A pultnál a kávéfőzőnő fél kézzel tolja elém a duplát, a másik kezében cigaretta füstölög, s drukkolhatok: a másfél centis hamu bele ne potytyanjon a kávémba.

A fodrászom a borotva fenése közben rágyújt, s mialatt borotvál, jókat slukkol a Kossuthjából. A füstöt, természetesen, ő is az arcomba ereszti. A tükör szélén parázsló csikkből is apró füstcsíkok nyújtózkodnak felém, orromat csiklandozva.

A hentesnél is azon kapom magam, hogy valahonnan füst száll a szemembe... Jobban körülnézek, s látom, hogy a kiszolgáló nagyokat húz a pult alá dugott cigarettájából, s ugyanazzal a kézzel, amelyikkel az előbb a cigit fogta, most a marhafartőt markolássza...

Én magam nem dohányzom, a légutaim szennyeződéséhez szükséges napi füstadagot így szerzem be: üzletekben, hivatalokban „potyázva."

Jól tudom, hasztalan füstölgök itt emiatt. Hiába fújom a magamét, e téren is marad minden a régiben.

*

Hogy nekem mostanában mennyi idegen nőt kell tapogatnom, méghozzá nyilvános helyen!

Felszállok a buszra vagy a villamosra, s kezelni akarom a jegyemet. Átpréselem magam a tömegen, s a közelébe férkőzöm a jegylyukasztó készüléknek. Ám nagyon ritka eset az, amikor egy picit is tömött a kocsi, hogy a lyukasztót tartó oszlophoz szorosan oda ne tapadna egy női utastársunk, testével torlaszolva el a jegykezelő készülékhez vezető utat. Ilyenkor különböző átkaroló manőverekkel próbál eljutni az ember keze a lyukasztógéphez, ám ez ritkán sikerül idegen test érintése nélkül...

Engedjenek meg egy tapogatózó kérdést, kedves érintett utastársnők: maguknak jó ez?

*

Párbeszéd a kávéházban, a szomszédos asztalnál:

— Látta az új óperenciai filmet?

— Még nem.

— Feltétlenül nézze meg!

— Szinkronizált?

— Nem. Feliratos.

— És szép, szomorú legalább?

— Ellenkezőleg, nagyon is derűs és vidám!

— Akkor nem nézem meg. Feliratos filmekből csak a nagyon szomorúakat szeretem. Abban ugyanis sok a sötét tónusú kép, s azokan jól olvasható a felirat. Ellenben a vígjátékokban nagyon sok a napfényes felvétel, s a világos háttérbe meg a szereplők fehér ruhájába úgy beleolvad a szöveg, hogy ember legyen a talpán, aki azt kibetűzi!

(radványi)

ÁLLATVÉDELEM

Olvasom a Hétfői Hírekben, hogy a VII. kerületi Tanács 500 forintra büntetette egy polgártársunkat, mert az a lakásában tartott kutyákat, macskákat bántalmazta és éheztette. Nagy tárgyalás lehetett, mert a hír azt is közli, hogy több tanút hallgattak ki az ügyben, akik vallomásukban elmondották: az állatkínzásban a család legfiatalabb tagja, egy hároméves kisfiú is részt vett. Nem tudom, hogy ő bántalmazott-e, avagy csak éheztetett, mindenesetre vele szemben is alkalmaztak szankciókat: értesítették az illetékes gyámhatóságot. Vajon mit tesz majd a gyámhatóság? Lehet, hogy beéri egy szóbeli dorgálással, esetleg gyámhatósági felügyelet alá helyezi a galád fiatalkorút, vagy szigorúbb eszközökhöz folyamodik: kizárja a cikkben megnevezett, általam csak névtelenül szereplő hároméves ifjút a kerület összes bölcsődéjéből, és bevonja ebtartási igazolványát.

Mindenesetre örülök, hogy ilyen magas színvonalú az állatvédelem és nem is használom fel az önként kínálkozó élcet: jó lenne, ha az embervédelem is elérné ezt a színvonalat. Mert arról ritkán olvasok, hogy ha valaki megverte a feleségét, megbüntették érte. Mert az ugye, családi ügy?

Bevallom őszintén: nem csak örülök, aggódom is. Nekem is van egy ebem, akit több ízben bántalmaztam, köztisztasági vétségek miatt. Micsoda szerencsém volt, hogy megúsztam. Különösen annak örülök, hogy a fiam nem került bele az újságba, pedig ő tegnap is húzogatta Seneca nevű kutyám farkát. Igaz, hogy megvertem... Tévedés ne essék: nem a kutyát! A gyereket. Különben őt is feljelentik a gyámhatóságnál...

ő. f.

KIŰZETÉS

– ...De tessék figyelembe venni, hogy milyen nehéz gyermekkorunk volt!...

BESZÉLGETÉS A PRESSZÓBAN

Egy csöndes presszó asztalánál
két jól öltözött férfi ült,
a füstöt fújták álmodozva
közben a kávéjuk kihűlt.

Egyszerre egyikük megszólalt
egymásra vetve lábait:
„Biztos vagyok, hogy most egy éve
már ültünk együtt ugyanitt."

A másik férfi nagyot nézett,
volt is min bámulnia.
de végre is csak ennyit mondott:
„Csodálatos memória!"

Az első pedig csak legyintett:
„Szó sincs itt memóriáról,
uram, önt egyből megismertem
a borzalino kalapjáról."

„De, kedves uram, ebben téved,
ezt bármibe lefogadom,
mert, kérem, nekem most egy éve
még nem volt ilyen kalapom."

„Hogy nem volt még ilyen kalapja
ebben én nem kételkedem,
tudom, hogy így van, ahogy mondja.
... De annál inkább volt nekem!"

Szőnyi Zoltán

RÉBUSZ

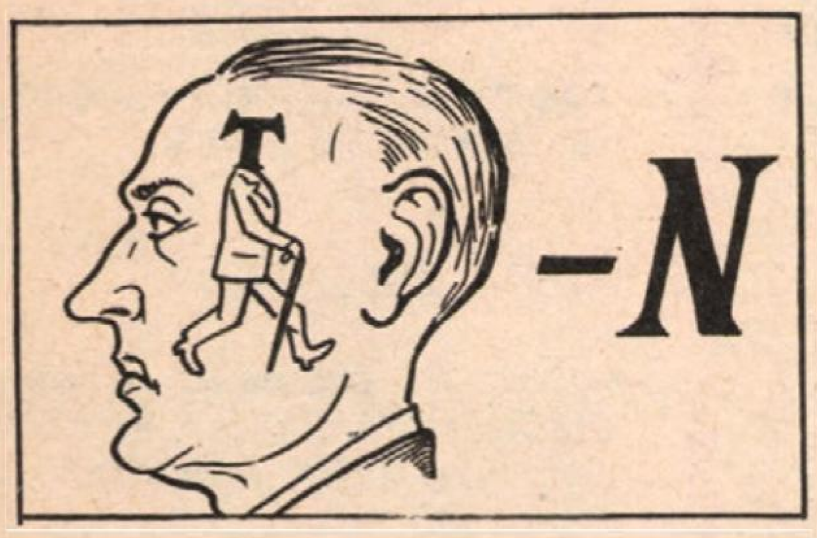
139. rejtvényünk megfejtése

POSTA

Postafordultával

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Raksányi Géza, Budapest II., Törökvész út 8.
Ádám Jánosné, Jászapáti, Jászkapitány u. 17.
Szügyi Jánosné, Csanádpalota, Táncsics u. 3.

141. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb szeptember 14-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

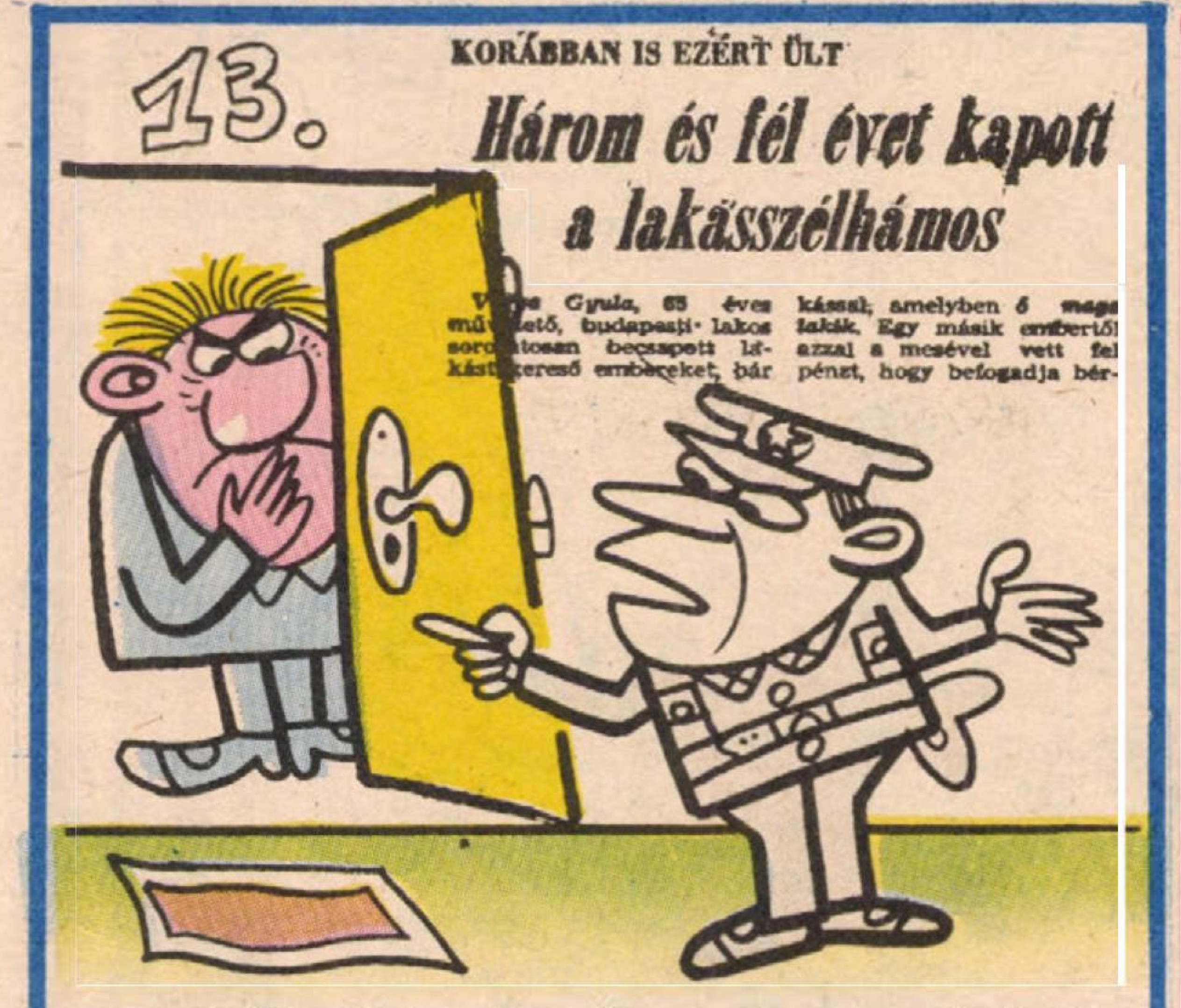
FÉLREÉRTETT RENDELKEZÉS

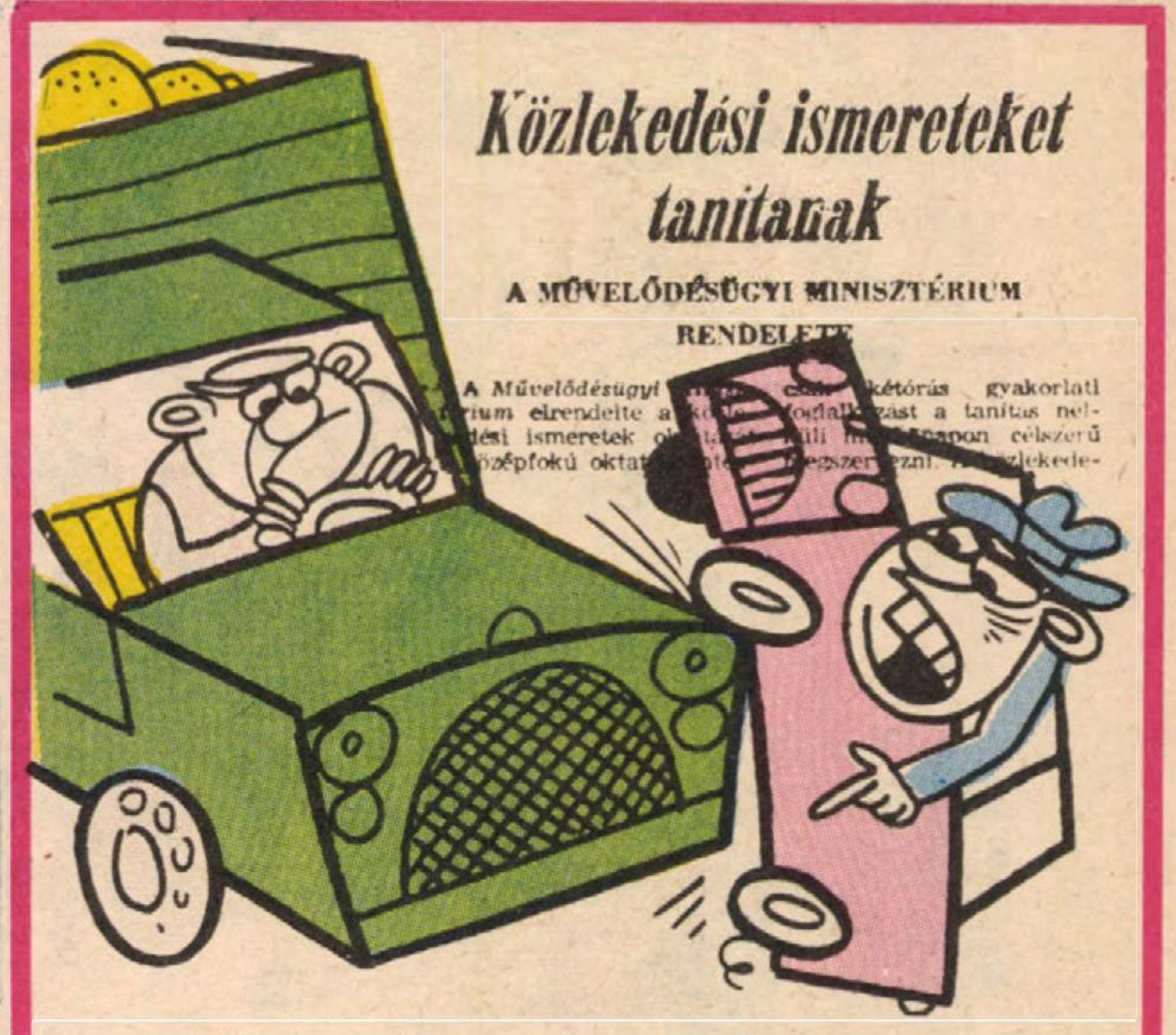
– Én úgy tudtam, hogy csak a vonaton tilos...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajza

– Fáradjon velem. Most mi mutatunk önnek egy jó kis Markó utcai lakást.

– Marha! Ezt tanultad az iskolában?

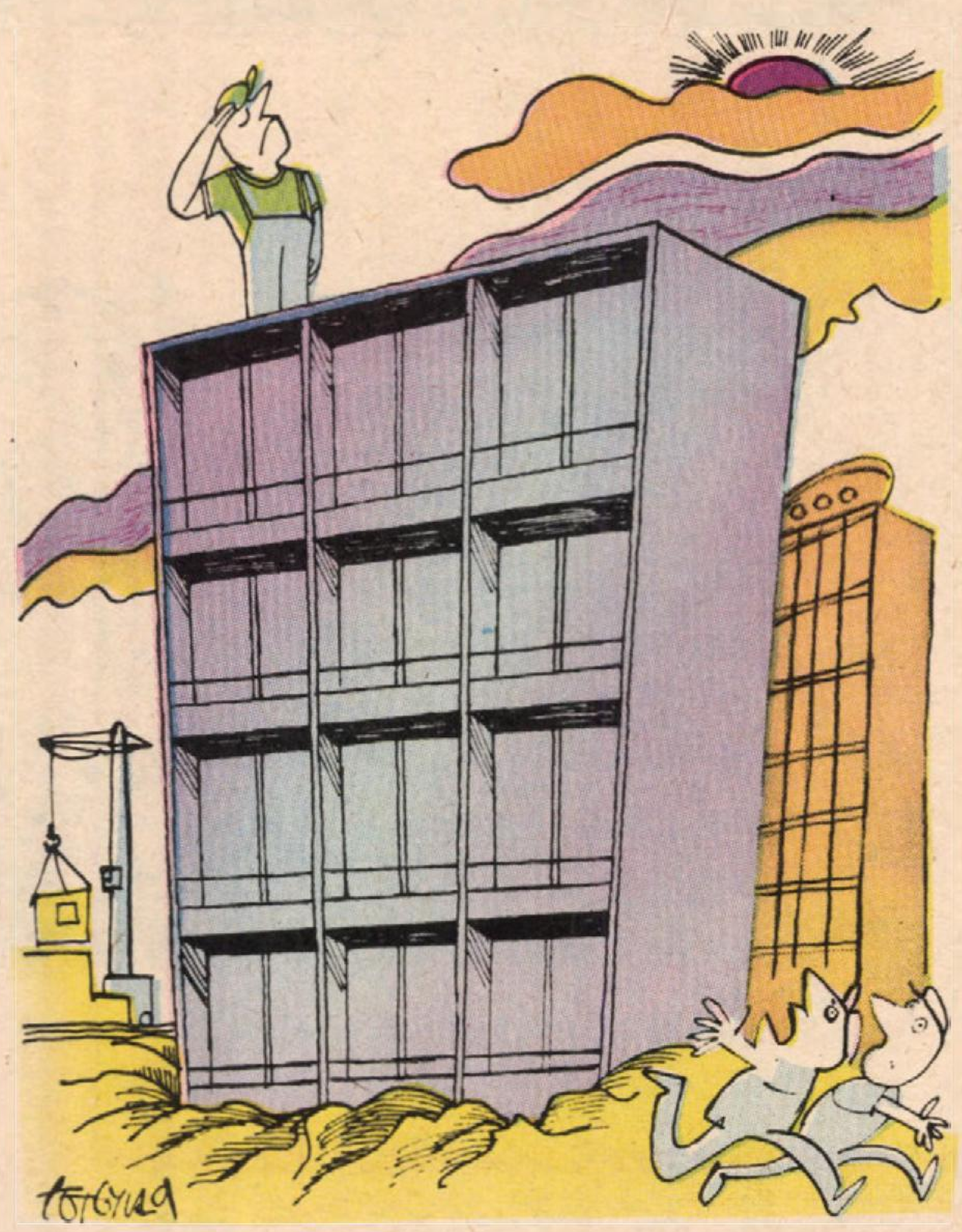

– Hol a házi patikája, nénike?
– Kint, a tehertaxiban.

– Kapcsold ki a rádiót fiam, a szomszéd jobb műsort ad!

KARAKÁN ÉPÍTÉSVEZETŐ

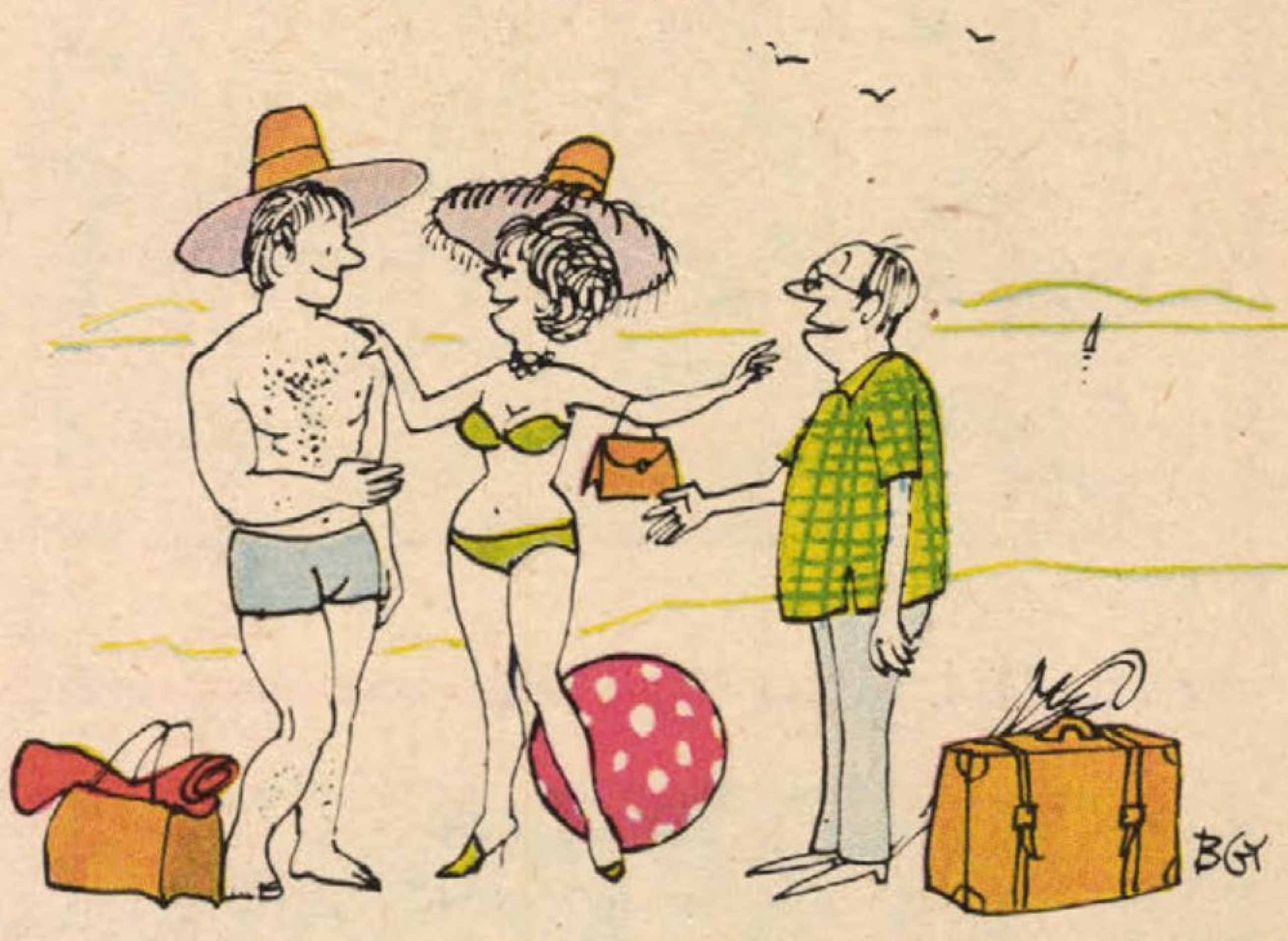
– Az utolsó pillanatban sem hagyja el a süllyedő házat.

TÖBB NŐIESSÉGET!

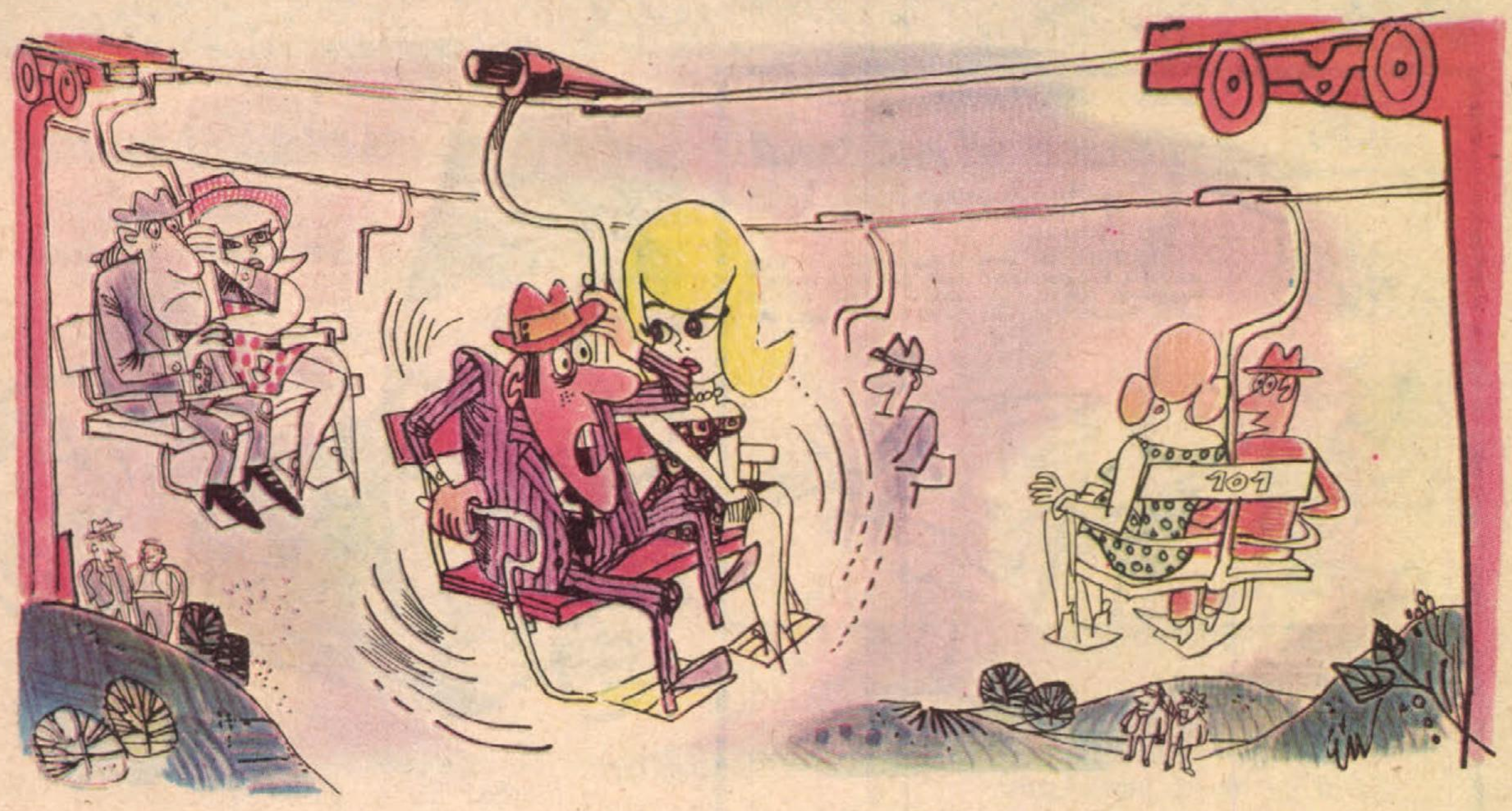
Mrs. Jacquie Davison, egy amerikai hétgyermekes anya kibontotta a „Nők Boldogságáért" mozgalom zászlaját, hogy ellensúlyozza a „Nők Felszabadítási Mozgalmát".

– Nekünk nem több szabadságra, hanem több nőiességre van szükségünk! – jelentette ki Mrs. Davison. – A mi családunkban a férjem a családfő, aki az ezzel kapcsolatos teendőket rám ruházta. A férjem felnéz rám. Ha egyenjogúak lennénk, ezt nem kapnám meg tőle!

HÉTVÉGE

– Lacika, ez a férjem. Most jött a hat húszassal.

– Körülbelül így érzem magam az állásomban!...

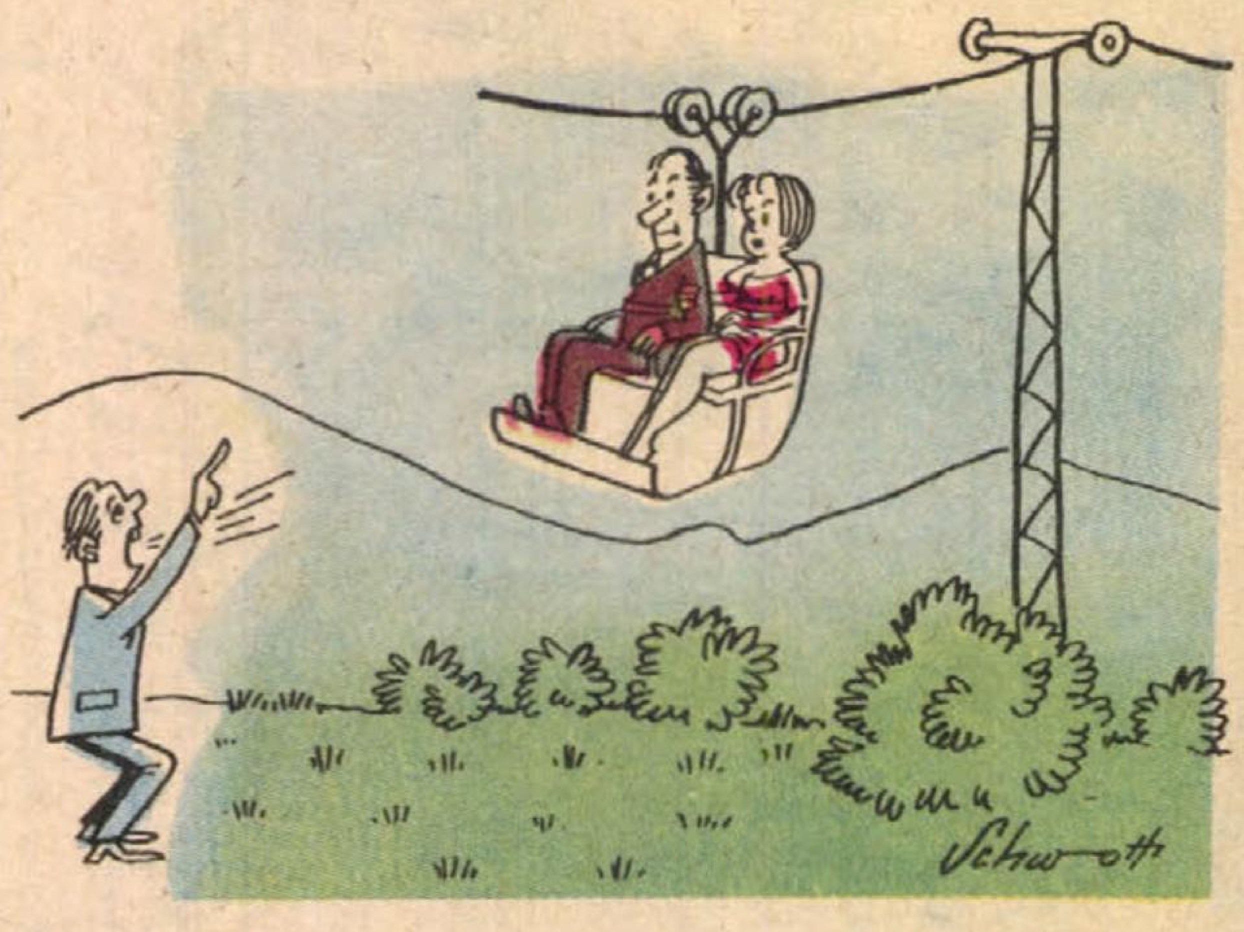
LIBEGŐ

A REND, AZ REND

OLCSÓ LIBEGŐ

– Forduljanak vissza! Mindjárt véget ér a kötél!

SZILÁNKOK

ASSZONYOK

— Miért olyan rosszkedvű?

— Az előbb láttam, amint a férjem karon fogva sétált egy alacsony, szőke nővel. A múlt héten még egy magas, gesztenyebarnának udvarolt. Ez a gazember Lajos, miért nem tud kitartani egy nő mellett?!

ÖNTELTSÉG

X.-től megkérdeztem:

— Miért nem utazol néha külföldre?

— Minek? Ha valaki kíváncsi rám, kérjen útlevelet Magyarországra.

BÜSZKESÉG

— A mi eszpresszónkban nincs protekció. Az ellenőrnek ugyanolyan rossz kávét főzünk, mint a vendégeknek.

LEXIKÁLIS TUDÁS

Y. minden történelmi évszámot fejből tud, csak a felesége születésnapját szokta elfelejteni.

S. O. S.

— Kerítsenek elő nekem egy orvost! Feleségül aka-

rok menni hozzá! — mondta izgatottan Jolán.

ÖREGEDÉS

Nő a postások átlagos életkora. Maholnap minden postás a saját nyugdíját is kézbesítheti.

CSALÁD

Van, aki családra vágyik, van, aki csupán családi házra.

MOZI

Brahovácz büszkén meséli:

— Tegnap a jegyszedő semmiképpen sem akart beengedni egy tizennyolc éven felüli filmhez.

— Olyan fiatalnak nézte?

— Dehogy. Nem volt mozijegyem!

G. Sz.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.3667/2
INDEX: 25.504